

Bezručova ●pava

Z Á Ř Í
2 0 0 3

46.

● PAVA V EVROPĚ ★ >

< ★ EVROPA V ● PAVĚ

Opava v Evropě Evropa v Opavě aneb 46. Bezruvová Opava

Brány města Opavy jsou po celý zářijový měsíc otevřeny všemu, co v jednotlivostech reprezentuje evropský kulturní život, tradice i souasně hledání nových umleckých cest.

Budeme tak moci přivítat v příjemném období babího léta kulturní velvyslance mnoha zemí Evropy - české muzikanty, britského skladatele a dirigenta, italský pivecký sbor, německé rockerky, slovenské výtvarníky a divadelníky, polské literáty a hudebníky, švédského violoncellistu, maarské folkloristy i řadu dalších umělců, kteří svými díly (filmem, hudební skladbou, výtvarným programem, literárním dílem, divadelní hrou) reprezentují svou vlastní národní identitu i celoevropský kulturní rozměr. Necelý rok před oficiálním vstupem do Evropské unie nechceme konjunkturálně předjímát tento fakt, ale spíše upozornit na to, že do Evropského kulturního domu jsme vstoupili již před mnoha staletími a nikdy jsme nepostavili být jeho obyvateli a žádnými plátcí plnohodnotného nájemného, sestávajícího z velkého kulturního deficitu naší malé středoevropské země - tepajícího a vyláčeného srdce Evropy.

Padesát samostatných programových bloků (deset divadelních představení, osm filmů, devět literárních setkání, patnáct koncertů, osm výstav) a jedenáct dalších doprovodných programů tak skýtá možnost setkávání, inspirace i prohloubení tolerance ke všemu zdánlivě odlišnému, vzdálenému, a přitom tak blízkému...

Petr Rotrekl
kulturní referent
Magistrátu města Opavy

Na rozdíl

od šesti posledních programových bulletinů Bezruvová Opava Vám letos nabízíme informace o jednotlivých festivalových akcích v trochu jiném pohledu. Vede nás k tomu snaha o větší perspektivu, protože nabídka je tentokrát daleko etnicky jší. Chronologické azení pak naleznete na vnitřní straně obálky. Festival vznikl před šesti tyiceti lety k počtu nejslavnějšího opavského rodáka Petra Bezruvy (první ročník se konal již před rokem po básnickém pohřbu na opavském hřbitově v roce 1958), náš pohled proto zahájíme dříve na poli literárním.

★
B h e m
prvních ročníků
Bezruvových Opav
se další kulturní programy
odvíjely hlavně od jednoho
ústředního bodu festivalu, jímž byla
literární vědní konference. Tradici těchto
pracovních setkání předních literárních vědců
dnes převzala Slezská univerzita. Ve dnech 10.
a 11. září se na třicet badatelů z Česka, Slovenska
a Polska navzájem seznámí s referáty na téma *Homo
ludens v české a slovenské literatuře*. Název konference je vypůjčen
z titulu v hlasné knize holandského vědce a teoretika kultury Johana
Huizingy (1872-1945), která byla až dílem jeho stáří (vyšla 1938), ale
přinesla mu stejnou mezinárodní slávu jako jeho první významnější práce
Podzimní přednášky plné inspirativních úvah si brzy našla své obdivovatele
i kritiky a dala podnět k vážným zamyšlením nad problémem, jakou roli hrála a hraje

Literární vědní konference:

Homo ludens v české a slovenské literatuře

hra a její transpozice v lidském životě. Od doby vydání Huizingova spisu se specialisté (ludologové) v přímé nebo nepřímé návaznosti na autora pokusili o další koncepce z aspektů biologických, psychologických, pedagogických, sociologických atd. Hra jako možnost existence člověka v souasném světě a hra a její transpozice jako konstantní prvek kultury se objevuje neustále přitomná v různých pozicích rovněž v literatuře. Zjistit funkci hry a interpretovat její význam, zejména v souasně literární kultuře, si klade za cíl opavská konference. Téma je vymezeno značně široce (sémiotika hry, struktura hry, recepce a literární proces jako hra, herní modely v české a slovenské literatuře atd.).

Z výsledků česko-slovensko-polské konference hodlá Filozoficko-přírodovědná fakulta spolu s Ústavem bohemistiky a knihovnictví Slezské univerzity vydat
j a k o

Středa 10. září, 9:00 hod. a čtvrtek 11. září, 9:00 hod. • Slezská univerzita

Fran Sm ja - Na co jsem nezapomn l (E. K enek)

V ý z n a m n o u
sou ástí literárního
díla Frana Sm ji (1904-86)

jsou i jeho vzpomínky i pam ti.

Opavský autor v hlasných pletek, ale také výrazných román a verš , se nedožil velkých radostí. V posledním patnáctiletí života mu normaliza ní živly znemožnily publikovat a zašly tak daleko, že mu zakázaly uvedení pásma k výro í Opavy v provedení mate ské školy.

Fran Sm ja prožil ást nacistické okupace ve v zení a unikl i trestu smrti, což vypsál v románu Oblí ejem ke zdi, který byl sešrotován. Žil v ústraní, ale o to víc vnímal p íze p átel, kterým p ípomínal sv j literární talent drobnými, ru n opisovanými básn mi. V básn íkách se vyznával ze své lásky k životu, k milované žen i Opav . Vážn jší úvahy o svém osudu i vztahu k literatu e vypsál do sešitových tvrtek a postupn se rozepsal do p ti svazk pam tí s názvem Na co jsem nezapomn l. Trvalá moudrost t chto oby ejnou tužkou psaných sešit stojí za p ípomnutí a stala se proto nám tem dalšího pokračování cyklu Pam , který p ípravuji. Literární podve er za íná v ned lí 14. zá í v Gotické síni minoritského kláštera od 17 hodin. Úvodem promluví literární historik Ji í Urbanec.

Emanuel K enek

Ned le 14. zá í • 17:00 hod. • Minoritský klášter

Vzpomínka na Petra Bezru e, Karel V jtek,

komorní sbor Sarabanda

Jedním z pevných bod festivalu

je každoro n p ípomínka dne, kdy se narodil dosud nejp ekládan jší eský básník. Pro letošní setkání a zamyšlení u hrobu v pond lí 15. zá í od 15 hodin na M stském h bitov si krátkou e p ípravil básník Karel V jtek, len ostravského st ediska Obce

Moravskoslezských spisovatel . Slavnostní atmosféru tohoto okamžiku podtrhne vystoupení komorního sboru Sarabanda. Ped p ti léty vzniklé p vecké t leso p sobí jako sou ást proslulého smíšeného sboru K ížkovský. Pod vedením Ladislava Kubá e se Sarabanda každoro n zú astuje mezinárodního festivalu v Nechanicích, v lo ském roce získala st íbrnou medaili na Festa Musicale Olomouc a vydala profilový kompaktní disk. Komorní sbor, který má velmi široký repertoár od renesance až po soudobou hudbu a jazz, nezapomíná ani na lidové písn . Také proto vystupuje asto na akcích po ádaných Maticí slezskou.

Pond lí 15. zá í, 15:00 hod., M stský h bitov

100 let od narození spisovatele A. C. Nora

tvrtek 18. září, 18:00 hod. • Slezské zemské muzeum

Pátek 19. září, 15:30 hod. • obec Hlavnice

Vyhlášení výsledk literární soutěže

Hlavnice A. C. Nora

Sobota 20. září, 14:00 hod. • Kulturní d m Hlavnice

Již podesáté se sou ástí Bezru ovy Opavy stává literární soutěž mladých autorů do t iceti let, jejíž vznik byl inspirován další významnou postavou eského literárního života. Vedle

Petra Bezru e (vlastním jménem Vladimír Vašek) totiž z Opavy pochází také spisovatel Josef Kaván (1903-86), který publikoval pod pseudonymem A. C. Nor. P estože v období let 1924-48 pat il mezi uznávané eské spisovatele, po celý další život m l zákaz publika ní innosti.

Práv letos by se neprávem opomíjený autor dožil sta let a toto jubileum se samoz ejm promítlo do pr b hu celého finále soutěže.

Ve tvrtek 18. září od 18 hodin se v p edve er jeho narozenin uskute ní ve vstupní hale výstavní budovy Slezského zemského muzea literární ve er. Zazní nejen ukázky z letošních soutěžních prací, ale také pásmo ze spisovatelova díla, prob hne i beseda se leny jeho rodiny. Hlavní oslavy se uskute ní následujícího dne, tedy v pátek 19. září v Hlavnici, d jišti slavného románu Bürkental.

Také proto, že svou natu-
ralistickou prvotinu
vytvo il A. C. Nor
již ve svých
jednad-

vaceti
letech,
byla literární
soutěž nesoucí
jeho jméno zacílena na
mladé autory. Od 17 hodin
vystoupí Dechový orchestr
Základní umlecké školy Václava
Kálíka s mažoretkami, obcí projde
pr vod k domu . 59 a po 18 hodin v kul-
turním domu prob hne série akcí, v níž nebude
chyb t odhalení busty, k est nového vydání románu
a otev ení výstavy.

Na sobotu 20. září p ıpravilo po ádající Sdružení Hlavnice A. C. Nora vyhlášení výsledk letošního ro níku soutěže, nad níž odbornou záštitu již tradi n p evzalo ostravské st edisko Obce moravskoslezských spisovatelů a Ústav bohemistiky a knihovnictví Filozoficko-p ırodov dné fakulty Slezské univerzity v Opav . Jedním z d vod rostoucí oblíbenosti soutěže je anonymní hodnocení soutěžních prací porotou, již p edsedá Ji í Urbanec. S erstvými lauréáty se m žete seznámit ve 14 hodin v sále kulturního domu v Hlavnici.

Ji í Pechá ek

Spisovatel A.C.Nor s rodinou syna v Kanad v roce 1985

Maturitní fotografie A.C.Nora

PROVINCIE - PRAMEN SLOVA:

Sko icové chrámy (B. Schulz), Divadlo Tetraedr (Polsko)

Ned le 21. zá í, 17:00 hod. • minoritský klášter

setkání básník :

Jacek Mol da, Marek Rapnicki (Polsko)

Ned le 21. zá í, 18:30 hod. • minoritský klášter

V letošním roce vznikl v Ratibo i z dotací Evropské unie v rámci projektu Phare velmi zajímavý polsko-eský literární projekt pod patronací Czeslawa Milosze. Na obou stranách hranice probíhají již od začátku roku autorské a recitační dílny mladých literátů. Vyvrcholení celého projektu se odehraje v Ratibo i od 22. do 29. září, pestrá nabídkou literárních setkání, divadelních a filmových představení, koncertů, ale také literární konference s názvem U zídla smyslu, která se týká spisovatelského trojhraní Le mian, Hrabal, Schulz. V neděli 21. září od 17 hodin se část projektu odehraje také v Opavě v sále minoritského kláštera. Setkáme se s básníkem Divadlem Tetraedr ve hře *Sko icové chrámy*, jejímž autorem je Bruno Schulz, od 18:30 s básníky Jackem Mol dou a Markem Rapnickim a s literární hudbou po Adamu Odtud potud, v němž od 19:30 vystoupí jazzová formace Grupa bez nazwy a Jerzy Dębina.

Marek Rapnicki - narozen 1955 v Lublinu, od 1980 v Ratibo i, kulturní animátor, archeolog, básník; vydal několik sbírek veršů, mj. *Kost* (Krakov, 1990), *Píše viníka* (Krakov 1991); editel Kulturního domu v Ratibo i v letech 1985-2001, zakladatel a dosavadní šéf Diskusního filmového klubu Puls, spoluvykonatel polsko-eského projektu *Provincie - pramen slova*.

Básník **Jacek Mol da** se narodil v roce 1964 v Ratibo i. Vzděláním je anglista. Pracuje v Učitelské radě cizích jazyků v Ratibo i. Debutoval v r. 1984 na stránkách časopisu *Ano a Ne*. člen Svazu polských a hornoslezských spisovatelů Literárního spolku. Dosud vydal tři sbírky veršů: *Sv dectví totožnosti* (1995), *Malé svety* (1999), a *Odtud - potud* (2001).

formace, působící na ratibojské a slezské muzické scéně od r. 1970. V jazzové kavárně Kulturního domu St. Echa koncertovala s mnoha známými lidmi evropského formátu, mj. Zbigniewem Namysłowským, Jaroslavem Smetanou, Piotrem Wojtasikiem, Jackiem i Wojciechem Niedzielou. Nyní hraje ve složení: multinstrumentalista, skladatel, aranžér a pedagog **Antoni Kucznierz** - vedoucí, saxofon, **Jan Szymków** - trubka, **Jerzy Pistelok** - saxofon, **Leon P achta** - trombon, **Stefan Konopnicki** - basová kytara, **Tadeusz Widota** - bicí.

Básník, herec a hudebník **Jerzy Dębina** se narodil v roce 1957 v Jastrowi. Trojnásobný laureát cen a uznání ministerstva kultury a umění v oblasti divadla a hudby. Vítá mnoha cen v celostátních literárních, divadelních a hudebních festivalech (mj. festival *Divadel jednoho herce* v Toruni, festival *Polské písně v Opoli*, Literární konkurz *Asu kultury* v Poznani. Tvůrce nápadů a organizátor kulturních akcí s mezinárodní a celostátní působností (mj. festival *Baltic Satelit* v Sejnach, *Zastávka Olecko* v Olecku, *Provincie - pramen slova*).

Pedagožka, herečka a režisérka divadla pro děti a mládež **Grażyna Tabor** se narodila roku 1959 v Ratibo i. V roce 1992 založila divadelní skupinu studentů středních a vysokoškolských *Tetraedr* při Ratibojském kulturním centru, která je laureátkou etnických divadelních festivalů na celostátní úrovni a s úspěchem mnohokrát vystupovala v Německu a České republice. Do této doby zrealizovala patnáct divadelních her. Je tvůrcem a koordinátorem devíti umělecko-výchovných projektů a členkou Mezinárodního sdružení umělců INSEA a Sdružení umělců a cestovatelů *Skupina Rosynant*.

Grupa bez nazwy
-jazzová

zleva - Jacek Mol da, Jerzy Dębina, Marek Rapnicki, Grażyna Tabor, Divadlo Tetraedr

představení:

Potopa sv ta (V. K. Klicpera) - divadlo Epina

Jestliže sežou všechny zp soby, jak se
vet ít do p ízn atraktivní vdané ženy, nezbývá než se
spolehnout na potopu sv ta.

Potopa sv ta je napsána na motivy stejnojmenné
málo známé aktovky Václava Klimenta Klicpery (1792-
1859), profesora akademického gymnázia v Praze, jehož
žáky byli třeba V. Hálek a J. Neruda. Je to jedno z jeho
prvních dramatických děl, z eteln ovlivněné klasickou italskou
commedii dell'arte. V souladu s tímto žánrovým schématem jsou
v Potopu sv ta jasně rozvrženy charakterové typy i dějové úhy.

Žárlivý sedlák Vošoust má mladou ženu Dorotku, již se dvojí nápadníci
- kancelářský škrabák Lichotil a úředník Žilobílek. Oba nápadníci hledají způsob,
jak se Dorotce přiblížit a využívají služeb chamtivého podomka Honzy. Ten
se ale za zprostředkování scházek u tujě stále víc penzí. Žilobílek si tedy vymyslí
a rozšíří zprávu, že se blíží potopa sv ta. Vošoust zpanikačí a za ne shromáždí své
majetek, aby ho zachránil před pohromou, oba sokové tak mají volné ruce...

Režisérka hry Marie Lorencová vystudovala katedru divadelní režie na Divadelní
fakultě Akademie múzických umění v Praze. Režirovala desítky her v divadlech
v Kolíně (pracovala tu 26 divadelních sezón, až do zrušení divadla), pak
v Hradci Králové, Karlových Varech, Jihlavě, Opavě a Příbrami.

osoby a jejich obsazení:

Lichotil, šafář Zdeněk Jorda
Žilobílek, úředník Zdeněk Svobodník
Vošoust, sedlák Martin Tábořský
Dorotka, jeho žena Kamila Srubková nebo Jana Epikaridis
Honza, jeho pacholek Petr Klimeš
Kotlíková, podlá soudka Sabina Figarová
Režie a dramaturgie Marie Lorencová
Scéna, kostýmy a úpravy textu Robert Blanda
Hudba Vladimír Figar

Neděle 7. září, 19:00 hod. • Loutkové divadlo

představení:

Ženitba (N. V. Gogol), divadelní soubor G. F. Belopotockého (Slovensko)

Ó, smích, to je velká věc. Ničeho na světě se člověk
nebojí více než smíchu. Provinilci neberou ani život, ani
majetky, ale spoutávají ho, ze strachu před posměchem se
člověk zdrží toho, od čeho by ho neodvrátila žádná síla. N.
V. Gogol

Spisovatel a dramatik Nikolaj Vasiljevič Gogol (1809-1852)
pocházel z Ukrajiny, působil jako úředník a úředník v
Petrohradu, po nepochopení svého Revizora strávil
zbytek života v Itálii (v zahraničí několikrát působil
i Ženitbu) a bohužel zničil velkou část svých rukopisů.

To je heslovitý pohled na jednu z nejvtipnějších literárních postav předminu-
lého století. Jisté je, že znalost lidových postav a zvyků jejich předchůdců k lehce
sarkastickému zobrazení společnosti a jejich nešvarů, což může být i dnes v dnešním
inscenováním zájem. V sobotu 13. září od 19 hodin v Loutkovém divadle můžete
trefnost Gogolovy „neúřednické historičky ve věcech dějství“ ocenit v nastudování
Divadelního souboru G. F. Belopotockého z Liptovského Mikuláše. Zápletka Ženitby se soustřeďuje
na nevstu, která ve snaze nepřijít o žádného z nápadníků, nakonec pozbuď všechny.
Regionální divadelní soubor, jehož izovatelem je Kulturní dom v Liptovském Mikuláši,
nese jméno zakladatele novodobého slovenského divadelnictví, který působil v
polovině 19. století. Členy souboru jsou herci z celé oblasti, jejichž vedení se ujal
herec Divadla J. Palárika z Trnavy Ján Kurá.

osoby a jejich obsazení:

Agalja Tichonovna, kupecká dcera Jana Hanzelová, Helena Hajková
Arina Pantelejmonovna, teta Katarína Höhrová, Renáta Kögelová
Fiokla Ivanovna, dohazovačka Silvia Antolová
Podkolesin, úředník Peter Raši
Kotlíkov, jeho přítel Ľubomír Raši
Pražanica, exekutor Štefan Ľuhá
Anučin, dělník Milan Zvada
Ževavkin, námořník Peter Danko
Režie, dramaturgie a scéna Ján Kurá
Kostýmy Ivana Bažíková
Masky Katarína Höhrová
Hudba Aram Chaaturjan

Sobota 13. září, 19:00 hod. • Loutkové divadlo

premiéra:

Zlatovláska (J. Kainar, P. Helebrand), soubor inohry Slezského divadla v Opav

Básník Josef Kainar (1917-71) byl svou
i dnešní střední generací velmi ctěn pro jistý
civilismus a bluesovou tóninu svých básní.

Dnes se zdá, že některé jeho texty téměř zlidověly
(Stíhali dohola malého chlapečka), a že nejpevněji
vyznívají právě ve spojení s hudbou (připomeňme Msto Er
pro skupinu Framus Five a jejího zpěváka Michala Prokopa
z roku 1971). Na počátku padesátých let se Kainar rozhodl
napsat erbenovský ladnou veršovanou pohádku **Zlatovláska**. Byla
zamýšlena pro uvádění na loutkové scéně. Tento text připravuje v režii
Petra Nosálka na scéně **Pavla Hubičky** inohry Slezského divadla. Premiéra se uskuteční
v neděli 14. září v 15 hodin. Autorem hudby je skladatel **Pavel Helebrand**, který
se roku 1960 narodil právě v Opavě. Vystudoval obor skladba a kytara na
Janákově konzervatoři v Ostravě, krátce vyučoval na základní umělecké škole
a nyní se plně věnuje komponování scénické hudby pro divadla u nás (Ostrava,
Olomouc, Praha) i v zahraničí (Varšava, Joinville ve Francii). Píše také pro
televizi a film, vedle tvorby pro děti (opera Jesličky svatého Františka),
komponuje hudbu pro různé sólisty a komorní soubory.

osoby a jejich obsazení:

Zlatovláska a 1. ptáček Kateřina Volná
Jiřík Ladislav Špiner
1. král Petr Klimeš
2. král a psíček Jiří Nebenführ
Babka a ryba Jana Paroučková
1. rybář, Rusovláska Marek Kunc
2. rybář, Zlatovláska Zdeněk Pavlíček

Neděle 14. září, 15:00 hod. • Slezské divadlo

premiéra:

Ve írek DNOmedár ,

divadelní soubor DNO Hradec Králové

DNO je otevřená společnost lidí, kteří
chtějí něco vytvořit, a už v divadle, hudbě i
výtvarné oblasti. Divadelní aktivity DNA začaly
v roce 2000 představením Variace na slavné téma
Cyrano. Jirka Jelínek vyšel z královehradeckého divadla
Jesličky a sestavil samostatný divadelní projekt spolu s
Tomášem Komárkem. Od té doby DNO uvedlo tato divadelní představení:
Dalibor, Rychlé šípy, Báj - báj, Hop, Rybstory, Anatomie, Rýže a
další.

„Odborná veřejnost, kritici a jiní v dáto i zařinají na Divadlo DNO z Hradce Králové hledět jako na fenomén. Oni nemají
takovému žesv dítipárocení (Cena Divadelních novin za alternativní přínos divadlu, Zlatý Erik, několikrát ceny
z loutkářské Chrudimi aj.). Divadlo DNO si toho váží, ale nadále si užívá divadelní naivnosti,
tí, ujetosti a jiných šarád, ve kterých je v tšinou hodně humoru, hodně hudby, špetka
loutek a stále více radosti. Radostně Vás tedy zveme v úterý 16. září od
19 hodin do loutkového divadla na kousky Únor, Okolostola,
Operetka, Oslík, Stop, Dalibor a možná i na něco úplně jiného...,
ale rozhodně taky na plno písniček chodící kapely Strýc
Josef!“

Matěj Pospíšil

Divadlo Dno - Dalibor

Úterý 16. září, 19:00 hod. • Loutkové divadlo

projekt:

Divadlo na trati aneb Za Chuchelnou Evropa..., Divadlo T.E.J.P. Jihlava

Netradní divadelní projekt obsahující výtvarné akce, divadelní skeče, gagy, hudební a pohybové improvizace se uskuteční ve dnech od 18. do 20. září na železniční trase Opava - Chuchelná. Tato trať vznikla za sv. J. v průběhu pruské války v roce 1866 - bylo nutné propojit Prusko s Rakouskem. Opava tak získala přímé spojení s Berlínem a Varšavou. Železnice byla dostavěna v roce 1895 a sloužila osobní a nákladní dopravě. K masivnímu nárůstu zejména nákladní dopravy došlo během stavby eskoslovenských pohraničních pevností. Během 2. světové války byla trať dokonce přizpůsobena jízdě rychlíků, avšak brzy po osvobození jí ekal stejný osud jako jiná spojení naší země s Polskem - perušení kvůli velkým rozdílům v cenách spotřebního zboží. Kolejiště nebylo dosud obnoveno. Funguje jen ve dvou úsecích Raciborz - Krzanowice a Opava - Chuchelná. Železniční trať, která nyní končí pouhých 1 km od polských hranic, kdysi spojovala dležitě evropské metropole. Aktéři projektu by tedy rádi společně s pasažéry překročili hranice - nejen sousedních států, ale i hranice divadla, žánru, vnímání. Divadlo na trati chce oživit to, co spí, vnést kouzlo neobyčejného do obyčejného dne, něco vzrušujícího a neobvyklého do každodenní všednosti.

Blanka Borvková

Na divadelním projektu se podílí pražské Hafan studio (produkce Blanka Borvková), členové Divadla T. E. J. P. (Teatro Ekvilibristiko Jokulaturu Presto) z Jihlavy za výrazné finanční pomoci Goethe-Institutu v Praze. Tato výjimečná akce bude fotograficky dokumentována studenty Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě ve spolupráci s občanským sdružením Cypriana Lelky z Dolního Benešova. Výsledná kolekce bude vystavena jak v Opavě a Ratbořích, tak v Goethe-Institutu v Praze.

Dlouholetý produkt nezávislých divadel (Buchty a loutky, Divadlo Continuo, Divadlo bratří Forman) Blanka Borvková připravila se svým Hafan Studio například týdně mezinárodní workshop Kratochvíle na zámku Kratochvíle, divadelní projekt Nachové plachty i nejnověji Námořní festival na lodi Tajemství.

Jakub Škrdla a Barbora Jandová, absolventi Divadelní fakulty JAMU Brno, založili v Jihlavě občanské sdružení Divadlo T.E.J.P. (ti tejp = slangový výraz pro kobercovou pásku, základní spojovací materiál, multifunkční a mnohostranně využitelný). Z předchozích projektů například námětkou a připomenutím slavnostního zakončení akce Praha - evropské místo kultury 2000 na Hradčanském náměstí, Grand opening Streetcar v Portlanu v USA, Sestup kejkliček z věže sv. Jakuba.

Goethe-Institut v Praze byl založen v roce 1990 jako další ze 126 podobných zprostředkovatelských organizací německé zahraniční kulturní politiky v 80 zemích. Zároveň působnost této organizace, která si klade za cíl propagovat výuku německého jazyka a doplňovat mediální nabídku informací, se datuje rokem 1951. Praha se navíc stala regionálním střediskem pro střední a východní Evropu a koordinuje tak práci institutů v Polsku, Chorvatsku, Bosně-Hercegovině, Maarsku, Rumunsku, Bulharsku a na Slovensku.

Děkujeme za laskavou pomoc a spolupráci Divizi obchodní - provozní, o.z. Železniční stanice Opava-východ při realizaci tohoto zajímavého projektu.

České dráhy, a.s.

úterek 18. září, pátek 19. září, sobota 20. září; po celý den • trať Opava - Chuchelná

představení:

Rychlé šípy (J. Foglar, R. Bellan),

Slovácké divadlo Uherské Hradiště

Spisovatele Jaroslava Foglara (1907-99) a jeho románové i komiksové hrdiny zná v této zemi snad každý. Svědčí o tom i to, že se Foglar v roce 1992 stal laureátem české ankety O paví pero, jejímž prostřednictvím žáci opavských škol oceňovali nejlepší autory knížek pro děti. Po televizním a filmovém zpracování se poátkem roku 2002 objevují Rychlé šípy na scéně Slováckého divadla v úpravě a režii Roberta Bellana. Více než stovka beznadějně vyprodaných repríz jasně hovoří o tom, že se představení zdařilo. Nadšení jsou diváci i kritika. Například J. P. Kříž napsal: „Slovácké divadlo vsadilo na výbornou, mladou hereckou partu absolventů moravských konzervatoří a hereckých škol. Režisér Bellanovi se podařilo převést na jevišti komiks o nadlidsky vzorných chlapcích. Tak vzorných, že jsou z toho až nemotorní, v dce Mirek Dušín prckenný a jejich fandové tumpachoví. V legračně pokivené vážnosti je velká síla inscenace.“ Ocitujeme i K. Patkovou, která dodává: „Bellanova dramatičtější se dívá na komiksové hrdiny s pobaveným nadhledem, neváhá je karikovat, užívá pesné citace oblíbených míst, ale i pohyb, gest, postoj. (Chcete-li moravského Dlouhého Bidla je opravdovou lahůdkou i pro skláněcí znalce.) Pesný rytmus i herecké nasazení - díky tomu se staly Rychlé šípy tolik úspěšným titulem.“ Kultovní inscenaci Slováckého divadla Uherské Hradiště můžete zhlédnout v sobotu 20. září od 19 hodin ve Slezském divadle.

divadelní představení

osoby a jejich obsazení:

Mirek Dušín David Vacke
Jarka Metelka Míra Zaviár
Jindra Hojer David Vaculík
červená ek Zdeněk Trálek
Rychlonožka Tomáš Šulaj
Dlouhý Bidlo Josef Kubánik
Štítina Karel Hoffmann ml. j.h.
Bohouš Martin Vrták
a mnoho dalších

Režie Robert Bellan
Dramaturgie Ivana Bendová
Scéna Jaromír Pátek
Kostýmy Šárka Bellanová
Hudba Jura Pepený a výběr

Sobota 20. září, 19:00 hod. • Slezské divadlo

ernošská pohádka, divadlo DRAK Hradec Králové

divadelní představení

V loutkovém divadle v neděli 21. září od 10 a od 15 hodin si mohou již čtyřletí děti vychutnat novou pohádku Divadla DRAK. **ernošská pohádka** bude možná trochu jiná, než jsme zvyklí. Pochází totiž z Afriky, ze země krásné a divoké přírody, plné cizokrajných zvířat. Ale Afrika je také pravlastí **ernošů**, kteří si zrovna jako my vyprávějí pohádky a mýty. Příběh ernošské pohádky je velmi jednoduchý, doprovázený rytmickými písněmi a hrou na bubny. Nechybí v něm ani hrdina, který má své chyby a dostane se do nebezpečí. Zkrátka pohádka jak má být! Ve výpravě **Petra Matáskova** hrají **Jiří Vyšehradský** (také režie a hudba), **Pavel Černý** a **Jan Popela**.

Divadlo DRAK z Hradce Králové se profesionálně zabývá tvorbou pro děti více než třicet let, ale v poslední době nejastěji hraje tzv. rodinné divadlo (pro děti od mateřských škol po dědečky a babičky). Každoročně odehraje kolem třicet představení doma i po celém světě (Itálie, USA, Japonsko, Austrálie). Bohatých mezinárodních kontaktů využívá rovněž Mezinárodní institut figurálního divadla, který při divadle jeho umělecký šéf **Josef Krofta** a editelka **Jana Dražáková** založili.

Neděle 21. září, 10:00 a 15:00 hod. • Loutkové divadlo

V rámci cyklu **EVROPA VE FILMU**, který spoluprodukuje Opatavský filmový klub, nabízí po adatelé festivalu osm zajímavých a cenami oceněných snímků.

Left luggage aneb Kufry pana Silberschmidta - Nizozemsko, Belgie, USA
1997, režie **Jeroen Krabbé**. / čtvrtek 4. září, 17:00 hod. kino Elektra/
Nizozemský herec mezinárodního formátu **Jeroen Krabbé** se ve svém režijním debutu zabývá stále živými problémy židovské komunity - ozvuky holocaustu a situací ortodoxních v obcích v moderní společnosti. Děj jednoduchého příběhu se odehrává v Antverpách roku 1972. Svobodomyšlná dívka **Chaja** přijme práci u

děťmi v chasidské rodině, a koliv sama nevím. Díky její lásce a péči se čtyřletý chlapec **Simcha** (zjevně poznamenaný bigotními poměry doma) naučí mluvit. Po hádce s antisemitským domovníkem však dívka na přání chlapcovy submisivní matky přestane na ulici chodit do domu a **Simcha** se utopí v jezírku v parku. Druhou rovinou vyprávění tvoří vztah **Chajy** k jejím rodičům. Stárnoucí otec je posedlý minulostí - chce za každou cenu najít kufry s rodinnými památkami, jež na útku před nacisty zakopal u jednoho domu. Považuje to za svůj závazek vůči nepříteli, kteří zahynuli v koncentráku. Matka naopak tvrdí, že je zapotřebí žít přítomností. **Chaja** zpočátku odmítá své epické příběhy na minulosti a na věc, postupně však chápe, co lidé z jejího okolí k vyhraněným postojům věde. Prostředníkem jejího poznávání je moudrý pan **Apfelschnitt**, který ji zná od dětství. Tvrdí, že razem ujmou morální vyznění příběhu, jež však pojednávají poněkud sentimentálně a zjednodušeně (příliš okatě domovník v antisemitismus, jednoznačné rodinné vztahy apod.). Pracují i s nenápadným humorem a s ovidním pochopením pro různé postoje hrdinů. Režisér získal vyni-

kající herecké obsazení, p i emž sám zt le-
snil postavu ortodoxního pana Kalmana. **Ceny:**
48. MFF v Berlín 1998: Cena Evropské filmové
a televizní akademie Modrý and I: (nestatutární)
cena divák , cena za nejlepší film ud lovaná n meckou
spole ností artkin, zvláštní ocen ní za výjime ný herecký
výkon (I. Rosselliniová).

Božská komedie - Portugalsko, Dánsko, Francie, Itálie 1995, režie Joao

César Monteiro. /Pond lí 8. zá í, 17:00 hod. kino Elektra/

Tento snímek p ináší zvláštní téma a osobitý pohled na sv t i na film
jako um lecký prost edek sebevyjád ení. Hlavní postavou bizarní smutné
komedie je Jo o de Deus, tedy Jan Boží nebo Jan z Boha. Stárnoucí intelek-
tuál a estét p sobí jako šéf lisabonské cukrárny. Sv j staromládenecký život si
zpest uje filozofickými i politickými úvahami (ale těž výklady o historii zmrzliny
nebo hygien), verši i sbírkou ženského ochlupení. P edevším se však Jo o oddává lib-
ertinským hrátkám a erotickým rituál m s mladi kými dívkami, vesm s prodava kami
z cukrárny, pat ící zkušené majitelce Judite. Jo o svede mimo jiné venkovskou dívkou
Rosarinho a potom se zam í na eznikovu nezletilou dcerku Jo oninhu, což se mu
stane osudným. Zdánliv lehké erotické téma pojednává scénárista, režisér
a p edstavitel hlavní role v jedné osob svéráznou filmovou e í, v níž lze
nalézt etné odkazy na významné p edch dce, nejvíce patr na Bu uela. V
dlouhých sekvencích a pomalém tempu vypráv ní hraje významnou roli
klasická hudby, zejména pak ástí Haydnovy Mše svaté Cecilie (pasáž
Beránku Boží s obrazem zabitého jehnte). Jan z Boha je významný
portugalský sv tec, jež p ed konverzí vedl bou livý život. Jako
filmová postava se objevil už v Monteirov snímku Vzpomínky
na žlutý d m (1989) a je protagonistou i volného pokrač ování
Božské komedie s názvem Božské zasnuby (1998). **Ceny:**
52. MFF v Benátkách 1995: Velká zvláštní cena poroty
ax aequo.

Cool & Crazy - Norsko, Finsko, Švédsko 2000,
režie Knut Erik Jensen.

/tvrtek 11. zá í, 17:00 hod. kino Elektra/

U Barentsova mo e na severovýchod
Norska daleko za polárník kruhem leží malé
rybá ské m ste ko Berlevåg. P ed mnoha lety zde
vznikl mužský vokální sbor, jehož v kový pr m r je
dnes rozhodn vyšší než bývá obvy-klé. Najdeme zde i
obdivuhodn vítálního šestadevadesátiletého kmeta. Bez
ohledu na v k, r zné životní osudy a profese se pro t icet muž
stal sborový zp v neodmyslitelnou, p ímo životadárnou sou ástí
bytí v drsných p írodních podmínkách. Není divu, že tahle nesou-
rodá skupina nadšenc v ele s invalidním dirigentem Oddem Marinem
Frantzenem zaujala režiséra Knuta Erika Jensea a ten se rozhodl p ed-
stavit je ve svém filmu (p esný p eklad norského i švédského názvu by zn I
Zanícen a nadšen). Jensenovi se poda ilo p sobiv skloubit do uceleného obra-
zu r znorodé životní p íb hy len souboru s lidovými i um leckými písn mi a s drsnou
krásou norské p írody. Zážitkem pro soubor je cesta do ruského Murmanska, kde si
muži, koncertující v erných oblecích, motýlcích a bílých apkách b hem vystoupení
podmaní hlavn ženskou ást publika. Ze snímku se na diváka p enáší optimismus,
up ímná radost ze života a pochopiteln í láska ke zp vu. **Ceny:** MFF Chicago
2001: Zlatý Hugo za nejlepší dokumentární film. Norské výro ní ceny Amandy:
nejlepší celove erní film, nejlepší dokument.

V nost a den - ecko, Francie, Itálie, SRN 1998, režie Theo Angelopoulos.

/Pond lí 15. zá í, 17:00 hod. kino Elektra/

P ední ecký filma nato il film v duchu své p edchozí tvorby:
na p íb hu zestárlého spisovatele, jemuž zbývá „poslední“
den života, zkoumá pocity lov ka, jenž se musí (a jenž
se dokáže) vyrovnat se svou vyko eností a s nena-
pln ností své existence. Smrteln nemocný spiso-
vatel Alexandros odchází zem ít do nemocnice
a má p ed sebou ještě jeden den „na svobod “. B hem
n j se sblíží s malým albánským uprchlíkem
a vybavuje si živé vzpomínky na zem elou
manželku Annu. Sv j život ve vnit ním vyh-
nanství p írovnává spisovatel k osudu

eckého básníka z devatenáctého století Dionisia Solomose, jehož nedokončenou poému se marně pokoušel dopsat. Malý albánský uprchlík p sobí jako živoucí symbol hrdinova vnitřního stavu. Je ve světě ztracen právě tak, jako umírající spisovatel, který se (aniž sám ví proč) uchýlil do vnitřního vyhnanství a který nekomunikoval ani se členy vlastní rodiny. Navzdory depresivnímu tématu Angelopoulos v snímku vypovídá o naději a o smíření. Uznávaný tvůrce se ve svém pomalu plynoucím, meditativním vyprávění opírá především o souznivý výkon Bruna Ganzeho a o brilantní kameru Giorgi Arvanitise a Andrease Sinanose, kteří postihli kontrast přítomnosti a idealizovaných vzpomínek, ale i nenásilně obrazové echo od syrově realistických scén po režisérsky charakteristické a napíj surrealistické výjevy (hraniční ploty ošacených detskými siluetami, symbolická pohybná obdoba zabitého staršího kamaráda malých uprchlíků, pasažérů i v něm autobuse...). Ceny: 51. MFF v Cannes 1998: Velká cena Zlatá palma. 39. MFF v Soluni 1998: nejlepší český film.

Erasmus a spol. - Španělsko, Francie 2002, režie Cédric Klapisch.

/tvrtek 18. září, 17:00 hod. kino Elektra/

Erasmus a spol. je český distribuční název posledního snímku známého francouzského režiséra Cédrica Klapische. Ve Francii byl film uveden pod titulem L'auberge espagnole, což v doslovném překladu znamená španělská hospoda, ale významově „španělská vesnice“, tedy něco neznámého a nepochopitelného. Mezinárodní titul filmu je Euro Puding, ve Španělsku se promítá pod názvem Una casa de locos (Blázinec). Erasmus byl nejenom v hlasný renesanční myslitel a filosof, ale je to i studijní program Evropské unie, díky němuž se mohou studenti i absolventi vysokých škol vzdívat i pobývat na univerzitách v zemích EU, což je jako stvořené pro pářížského studenta ekonomie Xaviera. Když mu totiž otec v známý slíbí perspektivní místo na ministerstvu financí pod podmínkou, že musí ovládat španělštinu, cílevědomý mladík neváhá, vydí si nezbytné formality a odlétá do Barcelony. Nové známosti, nové zážitky, chaotické (a v pozdějších

vzpomínkách i idylické) soužití v jednom bytí se šesti kolegy z různých koutů Evropy znamenají pro mladíka nové zkušenosti a vlastně též zkoušku dospělosti. Když se Xavier po roce vrací domů, připadá si jako cizinec. Neví sice co chce, ale jedno ví jistě: určitě nebude ministrem. Svižný vtipný film zpřítupňuje rok Xavierova pobytu v Barceloně, využívá tamního koloritu, v hlasných památkách i méně pitavlivých zákoutích a hlavně přepává autentických zkušeností režiséra a jeho přátel z obdobných studijních pobytů. Ceny: 37. MFF v Karlových Varech 2002: Cena diváků.

Andělín popel - USA, Velká Británie 1999, režie Alan Parker.

/Pondělí 22. září, 17:00 hod. kino Elektra/

Snímek tohoto uznávaného režiséra je adaptací stejnojmenné pozdní autobiografické prvotiny Franka McCourta, odměněné prestižní Pulitzerovou cenou.

Režisér se ve svém popisování celkem věrně přidržuje předlohy, zachovává i komentáře vypravěče. Ten mluví o své rodině - o zbožovaném a zároveň nenáviděném otci, jenž umí krásně vyprávět, ale zároveň byl nenapravitelným opilcem ožebračujícím rodinu, o matce Anděle (přísnější název díla by byl spíše Andělína pokora), která vzdoruje tragickému údělu, a o svých etných sourozencích, z nichž některé zeměly brzy po narození. Vyprávění vrcholí odjezdem hlavního hrdiny zpět do vysněné Ameriky. Tvůrce se soustředil především na realistické, místy až naturalistické zachycení atmosféry neuvěřitelné bídy v deštivém a nezdramém prostředí chudinských čtvrtí Limericku. S bravurou předvádí pochmurný dobový obraz, který je však narozdíl od knihy bohužel jednorozměrný a až akademicky chladný. Vedle samozřejmých výkonů herců Emily Watsonové a Roberta Carlyla zaujmou výborní představitelé detských rolí. Ceny: 35. MFF v Karlových Varech 2000: Cena diváků. Oscar, Zlaté glóby: (nominace) nejlepší hudba (J. Williams). Ceny BAFTA: (nominace) nejlepší herečka (E. Watsonová), nejlepší kamera (M. Seresin), nejlepší výprava (G. Kirkland).

Hry prachu - Česko 2001, režie Martin Mareš,

který bude zároveň hostem představení.

/ čtvrtek 25. září, 17:00 hod. kino Elektra/

Režisér v absolventský snímek (na katedře dokumentární tvorby FAMU) upoutal pozornost při svém uvedení na MFF dokumentárních filmů v Jihlavě 2001 a na Festivalu FAMU 2001. Mladý autor v něm neotevřeně zachycuje atmosféru okolo zasedání Mezinárodního nového fondu a Světové banky v Praze v září 2000. V duchu názvu (evokujícího ostatní souvislosti „hry prach“) pojímá bouřlivé události před zasedáními i v jejich průběhu jako groteskní estetické ideologii. Nedílnou součástí této akce byly totiž i různé protesty bojovníků proti globalizaci. Filmaři z bezprostřední blízkosti, ale také ze značného nadhledu (díky záběrům z policejních vrtulníků) přibližují děje z různých míst Prahy a dávají prostor k vyjádření lidem z různých táborů. Ze zajímavé „reportáže“, jejímž středem se stává Praha jako místo „postížené“ přílivem „vetelců“, vzniká zvláštním způsobem skladby (k němuž patří i uvedení jednotlivých kapitol svěráznými titulky - například Dění/

Na dělení/Zóna sdělení) nadřazovaná záležitost. Autoři se tváří objektivně, nicméně „byli součástí

situace“ (několikrát přímo vstupují do děje). Zachycená realita usvědčuje jednotlivé protagonisty a odhaluje slabiny leckdy demagogicky prozoraných názorů. Kamera si narozdíl od známých televizních reportáží nevybírá „atraktivní“ bitky s policií, její záběr je mnohem širší. Film byl natáčen během trnácti dnů na 16mm kameru i na miniDV kamery. Díky grantu byl přepokopán na klasický formát. Verze pro kina byla poprvé uvedena na MFF v Karlových Varech 2002. **Ceny:** 5. MFF dokumentárních filmů Jihlava 2001: Cena za nejlepší český dokument 2001; Cena diváků. Festival FAMU: Cena diváků.

režie Ulrich Seidl.

/ Pondělí 29. září, 17:00 hod. kino Elektra/

Snímek je prvním celovečerním hraným filmem známého dokumentaristy. Jeho děj se odehrává během subtropického víkendu na viděnském předměstí u dálnice, v odcizeném prostředí parkoviště a supermarketu. Je až šokující, jak nemilosrdně dokáží Rakušané vidět a karikovat sami sebe. V této sebereflexi film vzdáleně připomíná snímky Americká krása i Šťastí. Spalující vedro v lidech probouzí netušené, mnohdy zvrácené (a tak i vražedné) choutky. Přítomnost dokumentaristicky laděného filmu se dotýká vzájemně proplácáných osudů několika lidí, a je plná ekvipivnosti, násilím, nechutnými žárlivými scénami, sexuálními hrátkami i deviacemi, ale (v daleko menší míře) také touhou po porozumění a lásce. Převládajícím dojmem zůstává pocit odcizení, bezradnosti, znechucení a ošklivosti, jakoby vše bylo předem dané a nedalo se změnit... Sám režisér, který na nesporně zajímavém a nevšedním projektu pracoval několik let, označuje své dílo jako „takzvaný skutečný film“.

Ceny (neúplně): 58. MFF v Benátkách 2001: Velká cena poroty. 3. MFF Bratislava 2001: Zvláštní cena za režii ex aequo, cena FIPRESCI.

Zpracovala Nikola Richtrová

vernisaž:

Opavská výtvarná Skupina X

lenové Skupiny X si letos společně připomenou 35. výročí své první výstavy, která se konala v arkádách Dvořákových sadů v rámci programu jedenácté Bezručovy Opavy. Skupina se ustavila v roce 1967 a její název vykrystalizoval podle pamětníků na schůzce ve vinárně „U Bílého koníka“ (prostejně na pravé straně vchodu). Schůzka byla bouřlivá, výtvarníci byli rozezlí, nepřejí si do obnoveného, ale konzervativního Sdružení umělců slezských a písmeno X vyjadřovalo toto odmítnutí, škrtnutí. Písmeno X také symbolizovalo to, že skupina byla nová, neznámá (x), předváděla k životu (x) předstíhání tvůrčí cest a v době vzniku skupiny sedlo ve vinárně právě deset (x) výtvarníků: Zdeněk Beneš, Jeroným Foltýn, Zdeněk Götz, Lubomír Havlica, Stanislav Havlík, Zdeněk Horák, Miloš Kačírek, Karel Čechák, Marta Šajtarová, Eva Václavková. K nim se přidali teoretici - Miroslav Malura, Ivo Petr.

Skupina zpočátku působila pod ochrannými křídly Domu kultury a vzdělávání (později přejmenovaného na Dům kultury Petra Bezruče), v současné době je organizací nezávisle na ní. Je to i proto, že dobrou polovinu členstva tvořili a tvoří učitelé a bývalí žáci školy (např. Ludmila Kačírková, Ivana Sýkorová, Marcela Mrázková, Zuzana Bendíková, Alexander Danko, Oldřich Kolovrat). Z těch, kteří své práce v posledních letech pravidelně představují ve veřejnosti a přitom se nevnují pedagogické profesi, ještě uveďme alespoň Františka Černého, Huberta Grima a Miroslava Selingra. Každoročně dává skupina prostor i hostům, povětšinou zahraničním autorům, a tak se složení skupiny během let plynule proměňuje. Pravidelná výstavní ústava v programech festivalu není jedinou aktivitou skupiny. Ta svou tvorbu představuje i na jarních lenských výstavách, na kterých členové vystavují ještě samostatně v blízkém okolí i zahraničí (Rakousko, Itálie, Německo). Skupina vyzdobila obrazy svých členů domky dělnických vesniček SOS (Dubí, Chvalov, Medlánky) nebo pracovní o ního oddělení Slezské nemocnice v Opavě. V posledních letech se členové skupiny zúčastnili malířských plenérů (Šilheovice 2001, Háj ve Slezsku 2002). V roce 2003 vzniká nový organizační tým (Hana Gebauerová, Pavel Gregor a Zdeňka Pavlíková), který uvažuje o přehledení skupiny mezi oběma sdruženími. Výstava bude zahájena v úterý 2. září od 17 hodin v Gotické síni minoritského kláštera a potrvá do 9. září.

Miloš Kačírek

Úterý 2. září, 17:00 hod. • minoritský klášter

expoziční:

Joy Adamsonová - Dlouhé safari z Opavy do Keni

Cesta - to je skutečný význam slova safari ve svahilštině - jazyce Keňanů. A cesta opavské rodáčky Joy Adamsonové, svetonámě ochránčyn zvířat, spisovatelky a malířky, byla plně extrémní. Pouze Friederike Viktorie Gessnerové - tak se Joy Adamsonová jmenovala předtím - zaala mrazivého lednového dne roku 1910 v Opavě v jednom z mnohých domů v ulici Na rybníku. Brzy se dostavila osobní bolest z nepřehledného dítství, později následovala velká odvaha při zvykání si na těžké životní podmínky v Africe. Pak se ale Joy do Kalifornie odmlátila, podobně svetonámě v hlasu, a než si její stáje do dna vychutnat, byla v roce 1980 brutálně zavražděna.

Joy se však i přes její mezinárodní vhlás nedostává v rodném městě tolik pozornosti, kolik by si zasloužovala. Přiznám se, že i pro mne byla zpočátku velkou neznámou. Denně jsem míjela její rodný dům při cestě na základní školu na Riegrově ulici a denně se mi do paměti vpíjela slova z pamětní tabule. Bylo to právě tajemné neznámo kolem slavné rodáčky, které se pro mne stalo velkou motivací Afriku navštívit. Poprvé jsem přijela do Keni v roce 2000 a okamžitě jsem zamířila do muzea, které vzniklo z jejího domu na břehu jezera Naivaša, s výhledem na povabnou sopku Longonot. Během prohlídky muzea poušteli životopisný film. Když se objevily záběry na údolí Moravice, zaala jako doprovodná hudba vyhrávat valčík „Na krásném modrém Dunaji“. Tehdy jsem se rozhodla, že musím připomenout, odkud Joy skutečně pocházela.

Výstavu „Joy Adamsonová - inspirující dítství“, jsem uspořádala (za významné pomoci opavských historiků Pavla Šopáka a Karla Mlčeka) již během prvního roku svého působení na velvyslanectví v Nairobi. Výstava sklídila mezi keňskými veřejnostmi obrovský úspěch - k dnešnímu dni ji vidělo přes pět tisíc lidí, Keňanů i zahraničních návštěvníků Keni. Nejprve jsme ji vystavili

Jedna z posledních fotografií J.A. z keňského kempu Shaba.

Středa 3. září, 17:00 hod. • Městský dům kultury Petra Bezruče

Kresba p íslušníka ke ského kmene, kterou J.A. zhotovila v roce 1952.

v Národním muzeu v Nairobi, posléze v již zmíněném muzeu na břehu jezera Naivaša a nakonec v Kešské správě národních parků. Práv tam výstava přilákala nejvíce pozornosti, nebo Joy Adamsonová výtěžky z prodeje knih i filmových práv vnovala na ekologické projekty, mimo jiné i na založení několika národních parků v Keni. Kešská správa národních parků měla zájem, aby výstava zamířila do všech koutů Keni. Proto v současné době výstava putuje po nejtěšších koutcích země - Mombase a Kisumu, poté zamíří do východních státek nejnavštěvovanějších národních parků Nakuru a Tsavo East.

V rámci Bezručny Opavy bude expozice o Joy Adamsonové poprvé představena i v rodném městě Joy Adamsonové. Výstava, kterou připravila nadace

Eurotopia, je rozdělena na několik částí. V první části nazvané „Ko eny“ připomíná povod slavné rodiny, jejímiž předky byli známí podnikatelé - majitelé žimrovické papírny Weissuhnové. V části „Děťství“ zmíníme místa spojená s dospíváním Joy (například okolí Kružberské přehrady) a zdramatujeme klíčové události, které později ovlivnily její život. Oddíl „Rodina“ popisuje rodinné zázemí Joy Adamsonové (například její šťastné dětství, rozvod rodičů, život s babičkou) a nakonec část „Úspěchy“ zaznamenává oblasti světové proslulosti. Málodokd ví, že se Joy proslavila také jako malířka - její botanické kresby jsou dodnes velice ceněné a její sbírka 800 portrétů příslušníků kešských kmenů má obrovskou etnografickou hodnotu. Joy se navíc se svým manželem stala iniciátorkou tzv. rehabilitace zvířat - tj. navrácení zvířat chovaných v zajetí zpět do divoké přírody. Již první pokus s lvicí Elsou si prostřednictvím knih a posléze i film získal srdce světové veřejnosti a významně napomohl rodicím se ekologickému hnutí.

Víme, že se nám nepodaří obsáhnout vše a zodpovědět na všechny otázky, které jsou spojeny s komplikovaným životem této komplikované ženy. Nicméně jsme se pokusili alespoň částečně splatit dluh slavné rodiny. Naším cílem je, aby se expozice stala základem stálého komunitního muzea, tak, aby safari Joy Adamsonové skončilo přesně tam, kde začalo.

Zuzana Beranová

expozice:

Opava - msto umní a kultury 1989-2003

a ke est publikace Cesta za umním souasně Opavy

To, že je lidská paměť velmi nedokonalým nástrojem, má mnohdy své výhody. Každý z nás možná v sobě nese něco, na by rád již nikdy nemusel vzpomínat.

Nicméně díky zaznamenání některých událostí může později nabýt poučení, usmíření, pokání nebo naopak zvýšeného sebevědomí. Kolektiv autorů knižky *Cesta za umním souasně Opavy*, která vznikla za grantové podpory úřadu města, se pokusil zachytit vše podstatné od roku 1989. Záměr vydat publikaci i celé téma letošního festivalu nakonec nahrálo myšlenku uspořádat podobnou výstavu i v městské galerii. Dm umní se proto pokusil oslovit instituce i některé osobnosti přibíhající v oblasti umní a kultury, aby ze svých archivů „oprášily“ zajímavé dokumenty, fotografie, plakáty, nahrávky i videokazety a představily je veřejnosti. Vznikl tak pestrý soubor artefaktů, který nás donutí k zastavení a přemýšlení nad nekonečným pohybem času. Vždy Opava proslula jako přirozené kulturní centrum již v dávné minulosti a podržela si toto renomé za poválečného nového osídlování i během předlistopadových let. Minulý režim rád poukazoval na to, že vnoval oficiální kulturu nemalé finanční prostředky. Ty se dnes shromažďují s většími obtížemi. Bhem

revoluční euforie se mnohé tvořivě založené osobnosti poněkud naivně domnívaly, že konečně nastane čas pro výraznější preferenci duchovních hodnot a vzdělání. Namísto ideálního stavu se dostavil ostrý střet hodnotových měřítek a permanentní přesvědování politické reprezentace o tom, že se dotace školství a kultury bohatě vrátí v podobě zdrav

Úterý 9. září, 17:00 hod. • Dm umní

fungující společnosti. A kolik všech z nich probíhají pomaleji a komplikovaněji, je to, co potěbujeme ze všeho nejméně, malovnost a deziluze. Na malé eské poměry si totiž stžovaly osvětlené hlavy již

v minulých staletích. A jak tedy žijeme v Opavě na přelomu tisíciletí?

Přes všechny „transformační“ peripetie se doslova rozkošatí společný život. Vznikají nové divadelní soubory, pěvecké sbory, orchestry, rytířské i rockové skupiny, cimbálové muziky a folklorní soubory, soukromé po adatelství agentury, nové festivaly a kluby. Mezi hudebníky, literáty a výtvarníky se objevily nové tváře. Zatímco nahrávky talentovaných sólistů si budete moci poslechnout z různých nahrávek na kompaktech, výtvarníci nejmladší generace se představí malou instalací. Z přihlášených uvedeme alespoň Andreu Bakalovou, Josefa Burdu, Ivu Dedek, Martina Feikuse, Markétu Janečkovou, Kateřinu Kociánovou, Kateřinu Meletzkou, Vlastu Ryplovou, Tomáše Skalíka, Ivanu Štenclovou, Blanku Vlachákovou a členy fotoklubu Marka Bambuška, Antonína Daška, Pavla Hraníka, Petra Menharta a Jiřího Štencka.

Expozice **Opava - místo umění a kultury 1989-2003** bude ve výjimečnosti představena spolu s knížkou v úterý 9. září od 17 hodin. V rámci vernisáže po delší době zahraje cimbálová muzika **Či ovci**, ve čtvrtek bude od 19:00 hodin pokračovat ve vinárně U Pěmky vystoupením kapel **erveným vrchem** a **Quattro Formaggi**.

Petr Hanousek

vernisáž:

Pozdrav ze země fantazie, Kamila Štanclová - malba, Dušan Kállay - grafika (Slovensko)

Opavská galerie U Jakoba ve spolupráci se Slovenským institutem v Praze přispívá do programu festivalu výstavou **Pozdrav ze země fantazie** dvojicí významných slovenských výtvarných umělců, manželů Kamily Štanclové a Dušana Kállaye.

Kamila Štanclová (1945 ve Zvolenu) studovala v letech 1965-1971 na Vysoké škole výtvarných umění

v Bratislavě (prof. V. Hložník). Již několik let po absolutoriu získala tvůrčí pozici mezi generacemi soupeřnic. Spektrum díla zahrnuje volná grafika, ex-libris, (lept, suchá jehla, linoryt, dřevoryt), ilustrace pohádek, literatury a malba zintenzivněná v posledních letech. Zejména v oblasti grafiky a malby tlumočí své pocity, názory, sny a touhy. Trojí tvůrčí svět autorky - grafika, malba, ilustrace - propojuje k celkové pocitovosti výtvarného projevu. V olejomalbě formu a tvar artikuluje v pestré barevnosti.

Zatímco grafiky, které jsou dokonale zvládnuty v celé šíři náročně dané techniky leptu, jsou téměř monobarevné, snad nejvíce vyniká subtilnost kresby. Součástí zřetelnosti autorky v ní všemu co jí obklopuje a inspiruje.

Se snahou po dotyku s transcendentálním pojetím světa.

Malbou aktualizuje „kabaret života“ se vším co k němu náleží - lyriku, ironii, hravost. Lidské postavy defilují v barevných sekvencích. Vzájemně se prostupují v dimenzi prostoru a času. V těchto kreativních scénách životních situací je snaha být nad věcí, odpoutat se a jít v obsahu dál. Uvolněná barevná tonalita, rukopisní rytmička forem neztrácejí sílu a osobitou symboliku výrazu. V ilustracích tvorbou s pastelovou barevností a jasně pojetým tvarem s promyšlenou kompozicí je zřejmá radost z práce. Tematické cykly například Kalevala, komplexní ilustrace H. Ch. Andersena (společně s D. Kállayem), aj. jsou výrazem atmosféry obsahové předlohy. I tady, tak jako v malbě obraz je figura symbolem i podstatou vyprávění jeho významu. Rozsah dosavadní tvorby, jed-

Středa 10. září, 17:00 hod. • galerie U Jakoba

notlivá ocenění, výstavníinnost to vše vypovídá o kvalitě a osobitosti díla Kamily Štanclové.

Dušan Kállay (1948 v Bratislavě) studoval v letech 1966-1972 na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě (prof.

V. Hložník, prof. A. Brunovský). V současné době zde působí jako profesor. Rozsah dosavadní tvorby Dušana Kállaya zahrnuje malbu, grafiku, ex-libris, kresbu, ilustrace, kreslený film, návrhy na plakáty a známky. Pouze neuvěřitelná péče, talent i satirické práce může přinášet ovoce jakého se nám dostává od Dušana Kállaya. Ve spektru díla jeho obsahu vše se všim souvisí. Nám tem je lov k v kontextu prostředí

a životních situací. Svět je mraveništem a v něm je obsaženo vše co lovka obklopuje. Zajímá ho labyrint času, prostoru, lidského snažení i marnosti, „lidský stroj“. Lineární kresba grafik, zejména leptová síť, kdy divák s napětím hledá rozluštění jnotaje, zašifrování ve spleti grafického rukopisu. Důležitý je prostoupení otázek a subjektivní výpovědi autora. Precizní kresba je nespoutaná, uvolněná a všude přítomná. Náročnost techniky je zejména ve všech rovinách, zvládnuta renesancí ním rozsahem. Tichá filosofie u grafik kultivuje obsah. Překvapují témata stroj, které personifikuje. Vytváří je v neustálém pohybu, jemuž je lovka dnes vystaven. Lidské hemžení v labyrintu času.

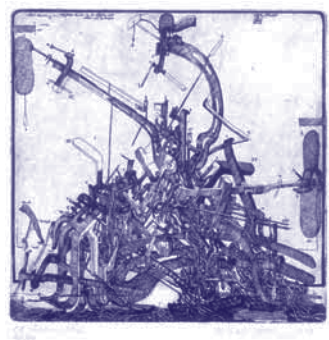

Kamila Štanclová „Libela“

V ilustracích upoutává pitoreskní pojetí pohádek, které podhaluje bohatostí fantazie i kreativitu v nových i figurálních motivech v neobvyklých situacích i pohledových úhlech. Schopnost skloubení reálných a imaginárních prvků, koncentrace na detail ve známkové tvorbě nebo tvarová stylizace u filmu, nadsázka v

literární ilustraci vystihuje tvůrčí potenciál umělce. Dušan Kállay získal mnoho domácích i zahraničních ocenění, například cenu H. Ch. Andersena od Unesco nebo Grand Prix Bib. Tato profesionální uznání kvalit díla, je umocněno tvůrčí etikou a pokorou autora. Spojení obsahové metafory v grafice, humoru v ilustracích, pohledová optická lyrika v komorních i rozmanitých obrazech, to vše vytváří v souhrnu osobité dílo, v němž si každý z nás může najít něco pro sebe, chce-li objevovat...

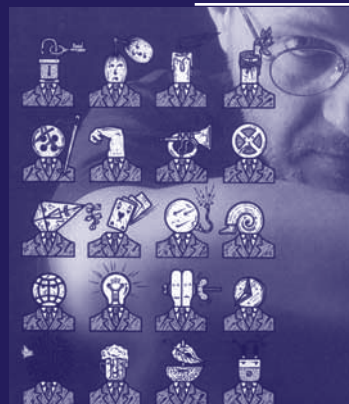
Irena Stanislavová

Dušan Kállay „Rovnováha“

vernisaž

Rostoka 55/Typografi(k)a 30. (Slovensko)

Jedním ze základních pilířů současného grafického designu je i Vladislav Rostoka (1948), jehož dílo svým významem přesahuje hranice Slovenské republiky. Po absolvování Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě pracuje až do roku 1993 jako samostatný grafický designér, zabývá se plakáty, knižním designem a ilustrací, značkami a logotypy, typografií kalendářů atd. V roce 1994 zakládá grafické studio Rabbit & Solution a stává se jeho kreativním editorem. Do letošního roku se zúčastnil více než 400 domácích a zahraničních výstav grafického designu. Za plakáty a knižní design obdržel 29 cen a uznání (např. Bienále - Brno 1980, 1982; Nejkrásnější knihy světa - Leipzig a Frankfurt 1986, 1987; Nejkrásnější knihy slovenska

1978-1993; Nejkrásnější knihy Slovenska 1994-2003; Národní cena za design 2001...).

Od roku 1978 realizoval 30 samostatných výstav na Slovensku a v zahraničí. Zaměřili se v tomto krátkém prologu zejména na grafický design katalog, nemohu nezpomenout slova prof. Albína Brunovského. Mistr rok před svou smrtí dostal dva nešední dary - jubilejní výstavu ve Slovenské národní galerii v Bratislavě a katalog k výstavě (graficky upravil Vladislav Rostoka), o němž se upřímně dojatý malíř a grafik vyjádřil, že takovýto katalog bude vskutku těžké pěkónat. Vladislav Rostoka jej pěkónává již za tři roky, kdy dr. Ivan Panenka vydává soupis 103 ex libris Albína Brunovského (graficky upravil Vladislav Rostoka). Z dalších katalogů, a máme je označit již za standardy grafického designu, namátkou zmíníme „Vladimír Gažovi - 99 ex libris“ i katalog ke 2. trienále ex libris v Bratislavě. Přímým graficko-designérským „koncertem“ předvedl Vladislav Rostoka v katalogu „Dušan Kállay: Magický svět“. Zde Rostoka zúročil svůj jemný humor, gejr typografických nápadů, smysl pro detail a zároveň nešední cit pro komplexní úpravu knihy.

Opavská výstava nás seznámí s celou šíří autorova díla. Představí jeho úsilí o grafickou zkratku, náznak ironického postoje v mnoha realizacích, stylizaci kresby do masivních siluet a propracování témat grafického designu a typografie do nejmenších detailů. Vernisaž výstavy s lehce záhadným názvem (je titulem autorovou instalací) se uskuteční ve čtvrtek 11. září od 17 hodin v Památníku Petra Bezruče

Dušan Urbaník

čtvrtek 11. září, 17:00 hod. • Památník P. Bezruče

vernisaž d' tských prací:

Krá íme do Evropy

Absolventka Pedagogické fakulty v Ostrav a Lidové konzervato e v Ostrav Alena Zupková (1961) zahájila výtvarnou praxi na Slovensku, nyní p sobí již n kolik let v Opav . Úzce spolupracuje s p veckým sborem Domíno (návrhy plakát , návrhy obal CD, doprovodné výstavy koncertních turné). V lo ském roce instalovala výstavu terezínských kreseb H. Hoškové ve Strasbourgu v Rad Evropy. Na základ toho byla oslovena tajemnicí Stále mise eské republiky, zda by spolupracovala p í oslavách desetiletého výro í vstupu naší zem do této instituce a instalovala zde výstavu d' tských prací. Výstava s názvem **Krá íme do Evropy** prob hla úsp šn v ervnu 2003 v kongresovém paláci v tomto historickém francouzském m st a práce d' tí ze Základní školy Ma ádkova a Základní um lecké školy Háj ve Slezsku, kde Alena Zupková vyu uje, m ly obrovský úsp ch. Nejvíce návšt vníci obdivovali

Alena Zupková a d' tí na vernisaži výstavy **Krá íme do Evropy** v Rad evropy ve Strasbourgu

variace na plakáty Rady Evropy a hry s mapami evropských stát , evropské mince v era a dnes, linoryty na téma symboly eské republiky (lípa, Hurvínek, Golem, Praha, pivo, kolá e), evropští malí í a my (Joan Miró) a plastiky bot sm ujících do Evropy. Za vše mluví slova naší velvyslankyn Stále mise p í Rad Evropy:

„ eská republika slavila dnes významné výro í: 10 let v Rad Evropy, jako skute ní Evropané. Byli jste p í tom - jako tí nejlepší poslové dobrých zpráv, jako háje ní a bezkonkuren ní velvyslanci naší zem . Celá Rada Evropy o vás mluví s vysokým obdivem. Prohlížíjí Vaše kresby, studují vaše boti ky, znovu se ptají, kdo maluje jako Miró. Pokud byla dnešní oslava tak krásná, díky vám. Up ímn vám d' kuji za vzornou reprezentaci naší zem . Vaše s láskou a díky Vlasta Št pová.“

Nejv tším p ínosem projekt Aleny Zupkové je, že se p í nich d' tí nejen výtvarn vzd lávají a rostou, ale každý výtvarný projekt d' tí mimo ádn obohacuje ív jiných oblastech - hudba, historie, zem pis, mezilidské vztahy. V ímeže Vás výtvarné práce d' tí ZŠ Ma ádkova a ZUŠ Háj ve Slezsku zaujmou.

P íj te se v pátek 12. zá í v 17 hodin podívat do minoritského kláštera a vykro te do Evropy s námi...!

Patrášová

Eva

Janá k v „výtvarný“ rukopis

V únoru roku

1924 navštivil

Leoš Janá ek (1854-

1928) Opavu a v diva-

dle zhlédl svou operu *Ká a*

Kabanová v provedení hostujícího operního souboru z Ostravy.

V tomtéž roce za al komponovat sv j nikdy nedokon ený houslový koncert

s názvem *Putování duší ky*. Brn nský hudební dec a skladatel Miloš Št dro (mimo jiné

host 43. Bezru ovy Opavy) byl jedním z editor rekonstrukce tohoto náhodou objeveného díla, které

bylo od publikováno v roce 1997 již mnohokrát koncertn provedeno p edními sólisty. Autograf je psaný erným

inkoustem na dvaapadesáti ru n linkovaných listech. Velký eský malí Jan Bauch o Janá kových rukopisech ekl: „Jsou to obrazy

vyjád ené notami. Um lecké dílo, kreslené do p tí linek. Nádherný elementární projev velkého um lce podobn jako u Beethovena.“ Výstavu kopií skladatelova rukopisu m žete obdivovat ve foyeru Slezského divadla b hem zá í a íjna.

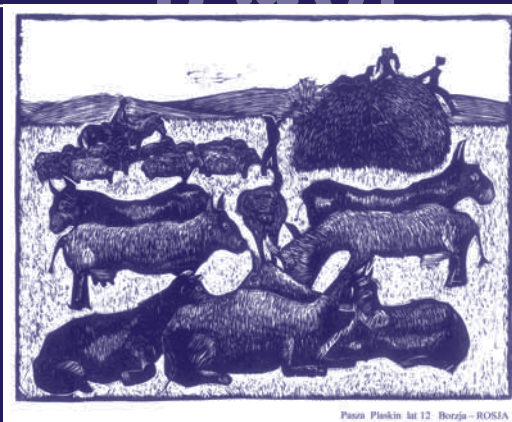
Emanuel K enek

vernisaž:

Bienále d tské grafiky Toru 2002

V úterý 16. září
v 17 hodin bude v galerii
Základní umlecké školy na Solné
ulici zahájena mezinárodní výstava **Bienále
d tské grafiky Toru 2002**. Díky dlouhotrvající spolu-
práci opavské výtvarné školy s Galerii a st ediskem
d tského výtvarného projevu v polské Toruni jsme se
již nejednou mohli seznámit s grafikou d tí ze vzdálených
kon in sv ta. Také v kolekci, kterou jsme si zap jili letos,
nalezneme tisky z ady stát Evropy, Asie, Ameriky i Afriky. Jsme
velmi rádi, že sou ástí instalace budou i ocen né práce opavských
d tí. P ijte se sami pesv d it o tom, že naše kulturní tradice má
i v tomto širokém mezinárodním kontextu velmi dobrý zvuk.
Ivana Sýkorová

"Senose", Pasza Plaskin, 12 let, Borzja - Rusko

Úterý 16. září, 17:00 hod. • galerie ZUŠ, Solná

vernisaž fotografií:

Zden k Stuchlík - Hledání souvislostí

v
a

verzity
grafii

Pod tímto názvem
naleznete od úterý 30. září
v prostorách minoritského
kláštera výstavu foto-
grafií (vernisaž za íná
17 hodin). Mezinárodn ren-
movaný teoretický fyzik
ádny profesor Filozoficko-
pírovdnné fakulty Slezské uní-
v Opav **Zden k Stuchlík** (1950) foto-
v nikdy nestudoval. Jeho v decká
práce je zam ena na relativistickou astrofyziku, erné díry a neutronové hv zdy.
Mezi jeho fotografiemi je však mnoho takových, které sv d í o spontánní citli-
vosti pro vizuální kvality a nemén o talentu pro to, jak je p sobiv zachytit.
K nej ast jším motiv m Stuchlíkových snímk pat í vodní hladiny mo í a jezer. Autor
se zejména v po átcích svého intenzivn jšího zájmu o fotografování nechával
okouzlit diváckou atraktivitou západ, slunce zrcadlících se ve vod . Postupn však
p ešel od pouhých záznam malebných scén k fotograficky sofistikovan jšímu
pojetí, kdy akcentuje jemné pastelové barvy reflexe slábnoucích slune ních
paprsk , p ipomínající slavný Monet v obraz Imprese (Tušení souladu) nebo
symbolicky p sobící kontrast osam lé postavy na mstku nad majestátním
jezerem (Modlitba). Rovn ž ve fotografiích z m stského prost edí m žeme
pozorovat postupný p echod od informativních popis k emotivn jším
záb r m s vyt íben jší obrazovou skladbou a s promyšlen jší prací
s barevnými souzvuky i kontrapunkty. Nemyslím si, že by Zden k
Stuchlík n kdy opustil teoretickou fyziku kv li fotografii. Je však z e-
jmé, že fotografování už nyní pro n j není jen zábavnou h íkou, ale
i zp sobem, jak p ísn v decký zp sob poznávání sv ta rozší it o
emocionáln jší dimenzi.

Vladimír Birgus

Úterý 30. září, 17:00 hod. • minoritský klášter

fanfáry k zahájení a ukončení festivalu

Úterý 2. září, 17:00 hod. • v ž. Hláska

Úterý 30. září, 17:00 hod. • v ž. Hláska

V rámci letošního ročníku Bezruovy Opavy Vám opět nabízíme velmi pestrou směs hudebních žánrů od klasiky (v provedení sólist, sborů i orchestru) přes lidovou hudbu až po jazz a rock. Festival otevrou v úterý 2. září od 17 hodin **Slavnostní fanfáry** z v. ž. Hláska.

Také letos zahrají lenové Slezské kapely zn. lku **Jindřicha Czerného**. Fanfáry nás budou samozřejmě provázet i při dalších významných chvílích festivalu literatury, divadla, filmu, výtvarného umění a hudby, třeba při předání

Ceny Petra Bezruvy. Poslechneme si je i za ty týdny jako teku za letošním 46. ročníkem.

koncerty

koncert:

Amicizia/Pátelství - Quelli delle 21.18'' (Itálie) a Komorní p.vecký sbor Slezské univerzity

První koncert nás čeká ve čtvrtek 4. září od 19 hodin ve výstavní budově Slezského zemského muzea. V programu nazvaném **Amicizia / Pátelství** se představí p.vecký sbor **Quelli delle 21.18''** z italského města Manziana a **Komorní p.vecký sbor Slezské univerzity**. Na pokračování našeho putování po různých evropských krajinách tedy zavítáme do slunné Itálie. Na pozvání Slezské univerzity nás navštíví p.vecký sbor z města poblíž Říma. Vznikl v roce 1996 a zpočátku se orientoval na interpretaci afro-amerických a jazzových písní, později pak svůj repertoár rozšířil o národní a neapolitánské. Sbor vede **Massimo Paffi**, absolvent konzervatoře Santa Cecilia v Římě a znalec různých hudebních stylů. Vedle koncertů v Itálii těleso vystoupilo rovněž ve Španělsku a Rumunsku. První část pátelského hudebního setkání bude patřit smíšenému komornímu p.veckému sboru Slezské univerzity. Těleso vzniklo roku 1991 a brzy zaalo samostatně vystupovat při slavnostních akcích univerzity i na samostatných koncertech v opavských chrámech. Kmenový repertoár dvacetičlenného sboru, jehož dirigentem je **Petr Škarohlíd**, tvoří polyfonické, chorální, ale i soudobé skladby v originálních jazycích. Po vystoupení hostů se ve druhé části koncertu můžeme těšit na společné zpívání tělesy.

Petr Vojtal

čtvrtek 4. září, 19:00 hod. • Slezské zemské muzeum

PROGRAM:

J. E. Kypka Preludium d moll
kolem roku 1055 Hospodine pomiluj
kolem roku 1368 Svätý Václave
1. polovina 14. století Buoh všemohúci
2. polovina 14. století
..... eská píse milostná

A. Michna

..... Loutna eská, Andlské pátelství

A. Dvoák Hospodin jest m j pastý

T. Susato Cum decore

A. Banchieri Festin du jeudi gras

O. di Lasso Serenáda

B. Smetana Ukolébavky z opery
„Hubička“

A. Dvoák Napadly písn v duši mou

B. Martin Opuštný milý, Dv e z Moravy
spirituál Swing low, sweet chariot

J. Datin Aime - moi
spirituál Little David

Sóla zpívají **Lenka Doláková** a **Veronika Glötzerová**, **Komorní p.vecký sbor Slezské univerzity v Opavě** diriguje, na varhanní pozitiv a klavír doprovází **Petr Škarohlíd**.

Hosté z Itálie se představí v těchto skladbách:

J. Offenbach Barcarola

J. S. Bach Árie

S. N. C. Rendete Grazie

G. Verdi Va` Pensiero

G. Bizet Habanera

Dalla Piazza Grande, Caruso

Branduardi La Pulce d` Acqua

lidové z Neapole I` te vurría vasá, Funiculi Funiculá
Trovajoli Roma nu` fa la stupida stasera

spirituály Let us go in to the house of the Lord

..... I will follow him, Oh Happy day

Mameli-Novaro Fratell d` Italia
Sbor **Quelli delle 21.18''** diriguje: **Massimo Paffi**

Velký hudební zážitek slibuje zároveňné vystoupení sboru s tímto programem:

A. Lotti Ecce panis

C. Franck Panis angelicus

L. Mascagni Amate mi ben mio

M. Delavan Tu sei il mio Dio

L. Klein Ti amo Signor

Komorní p.vecký sbor Slezské univerzity v Opavě

P.vecký sbor Sbor **Quelli delle 21.18''** z italského Manziana

koncert - bohoslužba:

Bob Chilcott - Peace Mass

Pátek 5. září, 17:00 hod. • chrám Svatého Ducha

koncert dtských sbor:

Can you hear me? - Bob Chilcott (Velká Británie)

Sobota 6. září, 16:00 hod. • minoritský klášter

Anglický skladatel **Bob Chilcott** žije velmi bohatým a různorodým životem s hudbou. Je skladatelem, sbormistrem, učitелеm, aranžuje a vytváří orchestrální úpravy pro stanici BBC, dvanáct let zpíval ve vokální skupině The King Singers. Od roku 1977 se plně věnuje komponování a stále více se objevuje jako aktér workshopů a sbormistrovských projektů, a to obzvláště s dtskými a mládežnickými sbory. Zkomponoval rozsáhlá díla pro mladé zpěváky a orchestr (News from Space, Millennium Tales). Chilcott působí jako sbormistr dvousetlenného sboru královské hudební koleje v Londýně. V roce 2001 byla jedna z jeho nejpopulárnějších písní *Can You Hear Me?* zazpívána padesáti sbory z celého světa na světovém sborovém festivalu ve Vancouveru v Kanadě. Ve stejném roce vedl sborový ateliér sedmi set dtských z České republiky se zúčastnil sbor *Domino* z Opavy na kanadském festivalu *Sharing the Voices* v St. John's v Newfoundlandu. Pak následovaly další festivaly v Evropě, Americe i Asii, ale také jeho první návštěva našeho města: „Nechal jsem v Opavě kousek svého srdce, od této chvíle, když budu

dirigovat *Can You Hear Me*, vždycky si vzpomenu na tvář a výraz milých zpěváků z *Domina*, jsou nezapomenutelní a zstanou navždy v mém srdci“. Tato slova napsal Bob Chilcott v roce 2000 po koncertu pveckého sboru *Domino*, na kterém proběhl slavnostní keřt kompaktního disku. Právě na tomto cédéku je nahrána píseň *Can You Hear Me?* i jeho náročné *Peace Mass*. Dtské z *Domina* se s Bobem Chilcottem setkaly poprvé na festivalu *Europa cantat Junior* v německém Wolfenbutelu a byly možností účastnit se jeho skvělého workshopu. Rádi bychom setkání s tímto lovkem s otevřeným srdcem umožnili dalším zpěvákům a sbormistrům, a proto jej zveme znovu do Opavy, aby zde předvedl své skladby a podělil se o své zkušenosti ze sborových dílen a festivalů. Návštěva Boba Chilcotta probíhá za finanční pomoci **Britské rady** v Praze, která seznamuje lidi po celém světě s možnostmi vzdělávání ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku, s kreativitou britských umělců a buduje trvalé vztahy mezi Spojeným královstvím a ostatními zeměmi.
Eva Petrášová

jazzrockový večer:

erveným vrchem, Quattro formaggi

Součástí vernisáže expozice *Opava - msto umění a kultury 1989-2003* v Domovní v úterý 9. září od 17 hodin budou i hudební produkce. Přímoběhem slavnostního zahájení bude hrát cimbálová muzika *Giovanni*, samostatný hudební blok pak následuje od 20 hodin ve vinárně *Upemka*. Představí se kapely *erveným vrchem* a *Quattro Formaggi*, které si již sice našly své věrné posluchače, ale pro mnohé návštěvníky vernisáže i další hosty jistě budou milým překvapením.

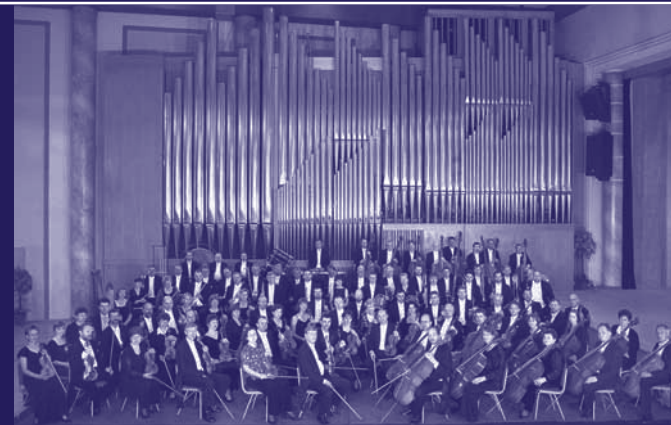
Úterý 9. září, 20:00 hod. • vinárna Upemka

koncert:

Procházka Evropou s Janákovou filharmonií Ostrava - sólisté: Michal Bárta

(klavír), Ondřej Gillig (kytara), diriguje Tomáš Netopil

koncerty

Program orchestrálního koncertu vznikl na přímou objednávku po adatel. Tentokrát si v provedení **Janákovy filharmonie Ostrava** pod taktovkou **Tomáše Netopila** poslechneme skladby tří skladatelů, kteří ve svém díle povýšili hudební tradici své rodné země na univerzální hudební jazyk. Před námi budou v pátek 12. září od 19 hodin ve Slezském divadle defilovat tři zajímavé osudy skladatelů, jimž osud nadlil velkou slávu i utrpení a připravil i dlouhá období života mimo domov. Možná však, že právě díky této zkušenosti a bezprostřednímu kontaktu s hudbou evropského západu obohatili pokladnici umění svého národa i svatou smůlku. Smůlka ke společnému obecní lidskému kontextu tedy nemusí být považována za novodobý výmysl úředníků z Bruselu.

Prvním z autorů je novátorský skladatel a oslnivý klavírista **Ferenc Liszt** (1811-86), který zastupuje dvě kulturní tradice - maarskou a německou. Sám sice maarský neuměl, ale v době, kdy se zájem o národní kompozici stal znakem všech pokrokových smýšlejících vládců, projevoval velký zájem o maarské lidové písně (mylně je považoval za cikánské). V Uhrách byl Liszt považován za národního skladatele, ale svým hudebním myšlením spíše navázal na německý romantismus. Prošel výukou ve Vídni (u Karla Czerného, Beethovenova žáka, jehož rodiče byli Češi) a v Paříži (u dalšího učitele, Antonína Rejchy). Po odezvu několika koncertních cest po celé Evropě sobě převážně ve Výmarnu. Zde měl také v roce 1855 premiéru jeho první **Klavírní koncert Es dur**. Liszt samozřejmě sám přednesl sólovou part, orchestr pak vedl další geniální hudebník, francouzský skladatel a dirigent Hector Berlioz. Posluchač tenkrát velmi překvapilo, že tyto tři části koncertu jsou propojeny do jednoho hudebního proudu na způsob symfonické básně, ale brzy toto dílo získalo velkou oblibu.

U nás bohužel méně hraný skladatel **Mario Castelnuovo-Tedesco** (1895-1968) pocházel z rodiny florentského židovského bankéře. Z fašistické Itálie emigroval do Ameriky, kde se stal vyhledávaným autorem filmové hudby a pedagogem na konzervatoři v Los Angeles. Domů se již nevrátil a v době, která mu v těžké situaci pomohla, vyjádřil přijetím amerického občanství. Ještě před emigrací se spřátelil se španělským kytarovým virtuózem **Andrém Segoviou**, pro nějž napsal vedle dalších skladeb také v době prvního díla pro kytaru a orchestr ve 20. století - **Koncert D dur op. 99**. Hudební jazyk tohoto autora vychází z evropských impresionistických a neoklasických tendencí tak, aby posluchače „hledil po duši“.

Třetí skladatel dnešního programu, **Petr Iljič ajkovskij** (1840-93), byl během svého života dokonce praruský, což je příliš subjektivní, málo se zabývá ruskou národní hudbou a „koketuje“ s cizími vzory (miloval Mozarta a Mendelssohna, přátelil se s Dvořákem, dirigoval v Paříži, Londýně i USA). Avšak právě kosmopolitnost hudebního myšlení mu dodnes zajistila velkou oblibu u posluchačů celého světa. Vedle oblíbených baletů, oper a koncertů pro housle i klavír proslul zejména posledními třemi symfoniemi. **Symfonie . 4 f moll op. 36**

byla dokončena v roce 1878 a je napsána mecenáškou **Naděždou Meckovou** (nikdy se osobně nesetkali). Sám autor říkal, že symfonie v jejím smyslu napodobuje Beethovenovu **Osudovou**. V rozporu se svým založením byl totiž dohnán ke sarkasmu a vzniklé trauma ho přivedlo téměř ke sebevraždě. Svou trýznou vyjádřil mučivou fanfárou, která otevírá a ovládá první vtu, aby se vrátila v sebevraždu podoba finále. Zajímavé je Scherzo, jehož první část je hrána pizzicato (drnkavě). Ve tvrdé tvrdé se rovněž objevuje melodie ruské lidové písně **Bílá**.

Janákovy filharmonie Ostrava vznikla v roce 1954, vstupuje tedy do své 50. sezóny. Charakteristický muzikální projev, mluví smyčci, temperament, ale i plastičnost a barevnost zvuku, postupně formovali nejlepší čeští dirigenti - například **Karel Ančerl**, **Jaroslav Vogel**, **Václav Neuman**, **Libor Pešek**, **Jiří Bělohlávek** a **Martin Turnovský** - i zahraniční hosté **Charles Mackerras**, **Roberto Benzi**, **Serge Baudo**, **Frantz Konwitschny** a jiní. Také oba dnešní sólisté dokumentují, že hudba nejvíce prospívá široké mezinárodní kontext. Navíc jsme rádi, že oba pocházejí z našeho nejbližšího okolí. Jako první se představí **Michal Bárta** (1977). Pochází z Hlučína, kde také navštěvoval klavírní výuku na místní Základní umělecké škole. Studia hry na klavír ukončil na Ostravské univerzitě u **Marty Toaderové**. Během studií se úspěšně zúčastnil soutěže **Beethoven v Hradci** (cena **Nadace Bohuslava Martina** v roce 1999). V současnosti pedagogicky působí na Janákově konzervatoři v Ostravě a je vyhledávaným komorním hráčem. Účinkoval nejen na pódiích v naší zemi, ale také ve Švédsku, Rakousku, Německu a Portugalsku. **Ondřej Gillig** (1976) se narodil v Opavě, kde také začal hrát na kytaru v hudební škole. Po absolutoriu u **Štěpána Raka** na pražské Akademii múzických umění začal rovněž pedagogicky působit na ostravské Janákově konzervatoři. Z jeho úspěchů připomeňme laureátství mezinárodní kytarové soutěže v **Kutné Hoře** (1996). Koncertuje jako sólista, člen **Bajan trio Meisl** a v duu se sopranistkou **Martinou Jankovou**. Koncert **Castelnuova-Tedesca** připravuje na mezinárodní soutěži v Itálii, která se uskuteční příští měsíc. **Petr Hanousek**

PROGRAM:

- F. Liszt Koncert . 1 Es dur pro klavír a orchestr
..... sólista Michal Bárta
- M. Castelnuovo-Tedesco
..... Koncert D dur pro kytaru a orchestr op. 99
..... sólista Ondřej Gillig
-
- P. I. ajkovskij Symfonie . 4 f moll op. 36
..... diriguje Tomáš Netopil

prehledka rockových skupin:

Alt rock III.

Série společných koncertů nových opavských kapel ALT ROCK se dostává ke třetímu pokračování. Bezručová Opava se i díky této produkci stává festivalem pro všechny v kovové skupině a milovníky všech umleckých žánrů. Opět nás tedy čeká kečská kompilace kompaktního disku, který obsahuje po dvou skladbách od každé prezentované kapely a zároveň jejich živé vystoupení. Letos přišla řada na: Sedum, Iluze, Germ, Jeelz, Na dno, Autopilot, Opium Cake. Z hostů pak vystoupí Sonyk Bel, červeným vrchem, Peří a jako překvapení se představí diví rocková kapela CRAZEEEE z Německa. Na všechny příznivce alternativní rockové scény se v sobotu 13. září v Městských sádkách ve 14 hodin těší Martin Žižlavský.

rocková kapela NaDno

Sobota 13. září, 14:00 hod. • Městské sady

varhanní koncert:

Romantické návraty Wacława Gólonky (Polsko)

Wacław Gólonka (1969) absolvoval obor varhany na Hudební akademii v Krakově a studia si doplnil ještě na Vysoké hudební škole ve Vídni i na mistrovských kurzech u několika svetonámých varhanních interpretů. Prosadil se na úroveň mezinárodních soutěží (Pražské jaro, Norimberk, Pretorie). Díky tomu natočil četné snímky pro rozhlas i televizi a přednesl díla od raného baroka po současnost v celém světě, v USA, Jižní Africe i Koreji. Vedle toho je editorem festivalu hudby J. S. Bacha v rodném městě Bielsko-Biala a vyučuje nejen na Hudební akademii v Krakově, ale i na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze. V podání tohoto předního polského varhanníka vyslechneme v neděli 14. září od 19:30 v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie skladby, které sice vznikly v 19. a 20. století, ale svou hudební formou nebo nám tím se nejednou navrací do historicky starších epoch.

PROGRAM:

J. Brahms Preludium a fuga g moll
F. Mendelssohn Bartholdy
..... Sonáta d moll . 6
J. Suk Meditace na staro český chorál
Svatý Václav op. 35a
M. Surzycki Capriccio
S. Karg-Elert Stimmen der Nacht,
Valse mignonne op. 142
F. Liszt Preludium a fuga
na téma BACH

Neděle 14. září, 19:30 hod. • konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie

koncert:

Putování hudební krajinou ecka, Sophia Mavrogenidou (flétna), Aris Chatzystavru (kytara), Janis Ikonomu (zp v, ecké lidové nástroje)

V pondělí
15. září
od 19:30 se v
minoritském klášteře
můžete zaposlouchat
do tradičních písní z oblasti
Makedonie, Ipirosu, ostrovů v
Egejském moři a Kréty. O sklad-
by eckých autorů se s námi

podílejí hudebníci - flétnistka **Sophia Mavrogenidou**, kytarista **Aris Chatzystavru** spolu se zpěvákem a multiinstrumentalistou **Janisem Ikonomu**. Toto trio se zúčastnilo mnoha festivalů a koncertů, které byly v nově ecké hudbě a rovněž reprezentuje tuto krásnou zemi po celé Evropě. Zajímavé je, že flétnistka i kytarista mají klasické školení, rádi hrají jazz a působí společně jak v tandemu Duo arioso, tak ve skupině Omadiki apodrasy. Těmi z hudebníků ovládá ecké lidové nástroje (buzuki, tzura), zpívá a spolu s kytaristou vystupuje ve skupině Theros.

Pondělí 15. září, 19:30 hod. • minoritský klášter

koncert:

Cesta na sever Mikaela Ericssona (violoncello, Švédsko) a Milana Langra (klavír)

Po návštěvách jižních krajin nás nyní čeká cesta za severskými autory. Prvodci nám budou vynikající komorní hráči - violoncellista **Mikael Ericsson** (Švédsko) a klavírista **Milan Langer**.

Program koncertu ve středu 17. září od 19 hodin ve Snmovním sále minoritského klášteře zahájí tětí **Beethovenova Sonáta A dur** pro violoncello a klavír, která patří k nejhranějším dílům světové literatury pro toto nástrojové obsazení v bec. Vznikla v roce 1808 a **Ludwig van Beethoven** (1770-1827) ji nejspíše podle libeznosti použitých melodií koncipoval jako dialog dvou blízkých osob.

Obdobně populární mezi violoncellisty jsou dnes **Variace na slovenskou lidovou píseň Bohuslava Martina** (1890-1959). Svědčí o tom i to, že pravidelně zaznívají na soutěži Beethoven v Hradci. Martin tyto variace dokončil pl roku před úmrtím ve švýcarském Schönenbergu. Předlohou se mu stala píseň **Kebych ja vedela**, jejíž melodie prochází proměnami v široké škále od tklivého zadumání až po bujně veselí. Ob tato díla zazníla v Opavě již mnohokrát. Pro dramaturgii festivalového programu se tedy stávají přínosem zejména skladby severských autorů. Poprvé uslyšíme v Opavě **Monolog** pro sólové violoncello dvaadvadesátiletého švédského autora **Erlanda von Kocha**. Méně hrané je i další dílo. Možná proto, že **Jean Sibelius** (1865-1957) sice patří k hlavním reprezentantům finské národní školy (vzpomeňte na jeho **Finlandii** nebo velmi často

Středa 17. září, 19:00 hod. • minoritský klášter

uváděný houslový koncert D dur z roku 1905), ale cellové skladby se podle znalce nezaadily k těm skutečně reprezentativním. Dnes uváděná **Romance F dur** je druhou částí ze čtyř kusů op. 78 z roku 1915. Celá druhá část programu bude vyhrazena této **Sonátě a moll op. 36 Edvarda Hagerupa Griega (1843-1907)**, zakladatele norské národní hudby. Toto dílo se plným právem v adilo mezi nejen mezi nejvýznamnější Griegovy skladby, ale patří i k prvo adým sonátám cellového repertoáru v bec. Dílo bylo dokoněno v roce 1883 a skladatel ho p ipsal svému velmi talentovanému bratrovi. Typická severská melancholie i zajímavé intonace z norského folklóru dodnes uchvacují poslucha e na celém světě.

Švédsko eský violoncellista **Mikael Ericsson** se v roce 1978 umístil jako první Švéd ve finále světově známé ajkovského soutěže v Moskvě a o dva roky později zvítězil i v mezinárodní soutěži Pražského jara. Ještě předtím jej však představitelství vynikajícím eským komorním hráčem **Josefem Vlachem** pivedlo ke studiím na akademii v Praze. Mikael Ericsson vystupuje jako přední sólista (premiéroval mnohá díla soudobých skladatelů a objevil i několik zapomenutých skladeb eských klasiků), jako člen eského komorního orchestru, Vlachova kvarteta i duu s manželkou Janou Vlachovou (housle). Vystupuje rovněž s mnoha předními klavíristy, k nimž bezesporu patří i jeho dnešní partner. Člen velmi úspěšného eského tria **Milan Langer** vedle svého pedagogického působení na Konzervatoři v Praze stačil natočit téměř dvadesítky kompaktních disků, vést mistrovské kurzy a zasedat v porotách soutěží mladých interpretů. **Petr Hanousek**

PROGRAM:

- L. van Beethoven Sonáta A dur op. 69
E. von Koch Monolog . 17 nad švédskou lidovou písní pro violoncello sólo
J. Sibelius Romance F dur op. 78
B. Martin Variace na slovenské téma

E. Grieg Sonáta a moll op. 36

koncert:

Jiří Dedeček: Musíme vidět dál (tvorba šansoniéra Jacquese Brela)

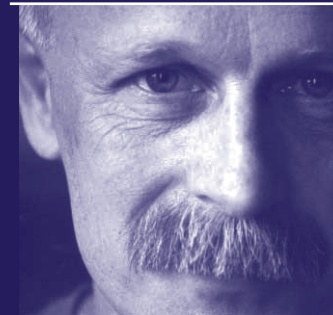
Tvorbu šansoniéra Jacquese Brela nám představi známý písničkář a frankofil Jiří Dedeček. Narodil se roku 1953 v Karlových Varech, od roku 1964 žije v Praze. V letech 1971-76 studoval knihovnictví a v.d. informace na FFUK, od roku 1983 pak scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Od března 1973 spolupracoval dvanáct let jako autor i jevištní umělec s Janem Burianem.

„Za tu dobu jsme společně absolvovali asi 1100 vystoupení všude po republice. Od r. 1985 hraji sám, tu a tam poskytují texty (Mišíkovi, Skoumalovi, Burianovi), předkládám z francouzštiny, občas vydám desku nebo knížku básní ek. Od r. 1995 mám vlastní rozhlasový pořad *Písničky po francouzsku* na R 2, neděle 21:30, od r. 1997 také malý televizní pořad *Cizí slovo* poezie v sobotu v noci na T 2.“

Na podzim r. 1951 opouští dvaadvacetiletý belgický frankofonní šansoniér, skladatel, básník, herec a režisér **Jacques Brel (1929-1978)** svou mláděkou manželkou s dcerkou, zanechává studia teologie, latiny a obchodního práva a odjíždí do Paříže. Později vzpomínal: „Přišel jsem se nudit. Žil jsem mezi opatnickou buržoazií, která ukládala korunku ke korunce a která se moc nesmje...“. Bavil ho klavír, naučil se hrát i na kytaru, hodně etl. Měl krásný zvukový hlas a rád zpíval. Začal psát první písničky. Úplně jím propadl, jenže Paříž na něj zrovna s otevřenou náručí neekala. Pro Brela začalo těžké období. Jeho písničky, málo rozverně a příliš moralistické, nikdo nechtěl. Zpíval

na nárožích, na dobroinných koncertech, ve sklepích, nemocnicích. Za rok to vzdal a vrátil se domů zrovna tak neekal, jako předtím odešel.

Do roka je Brel ale znovu v Paříži a tentokrát pevně rozhodnut, že navždycky. Začal usilovně pracovat. Delší dny u klavíru, a po večerech vystupoval za mizerný honorář v kabaretech. Poprvé si ho všimají kritici, ale nevěstí mu nic dobrého. Je prý sentimentální, hrozně ošklivý a hlavně didaktický - ve svých textech jen káže a poučuje. Aby odstranil svůj bruselský přízvuk, zpívá doma s propisovačkou v ústech. Studuje

kompozici,

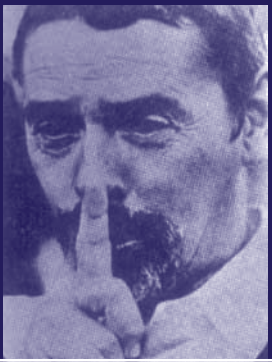

tvrtek 18. září, 20:00 hod. • Loutkové divadlo

za iná picházet na to, jak hospoda it se svým mohutným hlasovým fondem. P edevším ale píše. Skládá nové písn a p ed lává staré, po ád dokola. Je neúnavný, jenže úsp ch nep ichází. V d in a bíd uplynou Jacquesovi v Pa íži první ty i roky. Ob as, když ne ekan onemocní hv zda ve era, vystoupí na prkna známých divadel i kabaret . Á roku 1957 dostává možnost nahrát svou první malou desku. Deska však u obecnstva zcela propadá. Ve chvíli, když je bezmála na dn , p ichází první úsp ch. Op t zaskakuje (v Olympii dokonce za Marlene Dietrichovou) a poprvé si lidé za ínají pobrukovat jeho melodii, poprvé si zapamatují jeho text. Jeho písní ka Když máme už jen lásku ... se stává v Pa íži šlágrem.

V následujících letech pracuje snad ještě víc než p edtím a jde od úsp chu k úsp chu. Píše adu p ekrásných písní a literární kritika si všímá, že v tšinu text jde velice dob e íst jako samostatné básn . A tak Brel dobývá nejen Olympii, ale i mnohá další jevišt v Evrop i jinde. Ve tyiašedesátém se všichni smáli tomu, že by Brel odešel ze scény. V záplav nadšených recenzí si z ejm nikdo nepovšiml, že t eba v roce 1966 uspo ádal 323 koncert po

celém sv t. D kladn si to však uv domil on sám. Cítil se naprosto vy erpaný. Koncem roku oznámil, že na ja e 1967 skon í s vystupováním a nap íšt se bude v novat pouze skladb a verš m. Mnozí si mysleli, že je to jen vrtoch slavné hv zdy, která se chce ud lat vzácn jší, ale znovu se ukázalo, že tvrdohlavého Brela jen málokdo dob e zná. Byl k vid ní jen v n kolika reprízách neoby ejn úsp šného muzikálu Muž z Manchy (napsaného podle slavného Cervantesova románu) a na prknech, která znamenají sv t, se už víckrát neobjevil. Koncem šedesátých let zato nato il n kolik film , které jsme mohli vid t i u nás: Riziko povolání, Vrazi po ádku, M j strý ek Benjamin, Dot rný chlap. Únava z lidí a vy epávajícího prost edí však trvala dál, navíc se objevilo podez ení na záke nou nemoc. Tíše, bez dalších e í se odst hoval na ostr vek Hiva Oa, na jednu z nejmenších te ek uprost ed nekone ného Tichého oceánu. Ostrov je sou ástí souostroví Markézy ve Francouzské Polynésii a Brel si na n m vyhlédl nevelký d m uprost ed zelen , v n mž pak skoro deset let žil s ženou, kterou zde poznal. Než se Jacques usadil na Hiva Oa, vyst ídal n kolik ostrov na Tahiti, ale odevšad ho vyhnala zv davost turist . Tady byl kone n sám. M l klid, po kterém tolik toužil, ale

touha po život a po dobrodružství op t zvit zila. Získal staré, vy azené letadlo a podnikal s ním dobrodružné lety nad pr zra nou hladinou oceánu. Po n jaké dob dokonce dostal povolení zajiš ovat pravidelné letecké spojení mezi dv ma ostr vky. as od asu jezdil do švýcarského sanatoria. P i jedné z návšt v Evropy ho p emluvili, aby po desetileté pauze nahrál gramofonovou desku. Milión objednávek ješt p edtím než byla k dostání bylo p esv d ivým d kazem, že na Brela lidé nezapomn li. Jsou na ní zachyceny dokonalé písn zralého um lce. N které však nazna ují, že jejich autor sv j osud tušil. Zpívá o stárnutí, o rakovin , o smrti.

Po dlouhém vyjednávání p íjal Brel na sklonku léta 1978 ve svém dom na Markézách štáb belgické televize, jehož lenové se tak nev domky stali sv dky bezmála posledních týdn jeho života.

Zem el v Pa íži na rakovinu plic. Jeho t lo bylo p evezeno 18 000 kilometr do Francouzské Polynésie a poh beno na malém h bit vku s d ev ními k íži na b eh u mo e. Jacques Brel, osam lý rvá franouzského šansonu, neprožil zrovna lehký život, p ece však zažil mnohem více slávy a ocen ní nežli muž, který tu leží hned vedle n ho - Paul Gauguin...

Podle Ji ího Vejvody

Musíme vid t dál (Il nous faut regarder)
Text: Jacques Brel, p eklad: Ji í D e ek

Za všechnu špinavost
co nabízí náš sv t
za o i dštící zlost
a za zk ivený ret
až za ty ruce tam
sepjaté pro št stí
vztažené ke hv zdám
za até do p stí
až za ostnatý drát
za pohrani ní val
až za bídu a hlad
a ješt mnohem dál

Musíme vid t dál
na krásu pom nek
a slunce v skrytu skal
a dívky podél ek
a k ídla vlaštovek
a rodící se den
a p átelství a vd k
a lodí krásných jmen

I skrz tu muziku
vonící po slzách
z ná k a ze vzlyk
t ch které žene strach
I skrze v avu m st
sprostotu idi
sirény podél cest
nadávky dlaždi
I p es vále ný ryk
jako jen d tí snad
v ten pravý okamžik
musíme naslouchat

Musíme naslouchat
jak zvoní pta í zp v
ím šumí letní sad
co zpívá v žilách krev
co matka s dít tem
když ze sna zavzdychá
a co si šeptá zem
než usne do ticha...

p večký recitál:

Olga Procházková

- laureátka Ceny Petra Bezru e 2003

Letošní držitelka Ceny Petra Bezru e **Olga Procházková** studovala na brn nské konzervato i ty i roky u profesorky Marie Jakubové a pokračovala u ve t id profesorky Jarmily Hladíkové na Janá kov akademii múzických um ní. Již b hem studií dosáhla významného úspěchu na Mezinárodní p vecké soutěži Antonína Dvo áka v Karlových Varech, kde se stala v roce 1978 laureátkou. Od roku 1980 působí jako sólistka opery Slezského divadla, kde vytvořila přes sedmdesát operních a více než p taticet operetních rolí.

Pohostinsky zpívala rovn ž ve Státní ope e Praha, v Olomouci i Brn . Od rolí koloraturních přes lyrické a mladodramatické sm oval její vývoj až ke stěžejním rolím eského i sv tového repertoáru. Pravidelně se však v nuje také koncertní inností, a již s orchestry nebo za klavírního doprovodu. Bohatý repertoár zahrnující díla od baroka po souašnost p ednesla ve m stech našeho kraje, ale i v Polsku, Rakousku, N mecku, ve Francii, Švýcarsku a na Slovensku. Olga Procházková nazpívala rovn ž kompaktní disky *Dolce Ave Maria* a *Bell' Amore*, spolupracovala na nahrávkách Mozartovy Korunovní mše a Rybovy eské mše váno ní.

Cena bude předána v pátek 19. zá í v 19 hodin ve Sn movním sále minoritského kláštera na koncert, který spolupo ádá Um lecká agentury Karla Kostery. V programu zazní nejznám jší a nejkrásn jší árie a dueta z oper B. Smetany, A. Dvo áka, G. Verdiho, G. Puccinoho, G. Donizettiho, Ch. Gounoda a dalších. Hosty slavnostního koncertu, kterým nás bude provázet, budou manželé **Alexandr a Katarína Vovkovi**, sólisté Slezského divadla v Opav a tenorista **Pawel Ska uba** z Polska, na klavír budou doprovázet **Karel Holeš** a **František Šmíd**.

Pátek 19. zá í, 19:00 hod. • minoritský klášter

literárn hubení po ad:

Odtud - potud podle J. Mol dy, hraje Grupa bez nazwy (Polsko), Jerzy D bina

Jak jsme již slíbili, nebude v programu letošní Bezru-ovy Opavy chyb t ani jazz. Jako sou ást programového esko polského bloku **Provincie** - pramen slova se v ned li 21. zá í od 19:30 p edstaví v sále minoritského kláštera jazzová formace **Grupa bez nazwy** z Ratibo e. Po dvou letech si op t poslech-neme soubor (ú inkoval v rámci 44. Bezru-ovy Opavy), který b hem své více než t icetileté existence prošel bou livým vývojem a mnoha personálními zm namí. Kapela koncertovala na mnoha místech Polska, ale také u nás, na Slovensku a v N mecku. Ze svého zázemí pod Kulturním domem Strzecha se kapela s úspěchem rozjela na n kolik hudebních soutěží. Slavné kousky od Gershwina, Goodmana, Ellingtona a dalších rovn ž natá ela pro rozhlas.

Ned le 21. zá í, 19:30 hod. • minoritský klášter

jazzový koncert:

Jaromír Honzák Quartet

Lahdkou bezpochyby bude i další jazzový koncert. Přední český kontrabasista **Jaromír Honzák** zahraje v esko-polské sestavě ve tvrtek 25. září od 20 hodin ve vinárně U Pěmky na koncert, který spolupopřádá Jazzový klub při Matici slezské. Kontrabasista Jaromír Honzák je absolventem slavné Berklee College of Music v americkém Bostonu. Nahrál více než patnáct alb (z toho tři samostatně), spolupracoval s triem Christiana Rovera i s Quartetem East, je mimo jiné členem kapely ikoničky Ivy Bittové a skupiny bratr Eben. Jaromír Honzák se zúčastnil festivalů v Leverkusenu, Helsinkách, Lipsku, Varšavě, Paříži, Stockholmu a Montrealu. Jeho druhé sólové album Earth Life označil časopis Harmonie za domácí jazzovou desku roku 2000. Spolu s ním v Opavě zahrají tři vynikající instrumentalisté a silné individuality - klavírista **Michal Tokaj**, **Piotr Baron** na saxofon a klarinet a **Lukasz Zyta** na bicí. Tito polští hudebníci obdrželi ceny z mezinárodních jazzových soutěží a koncertují po celém světě, proto si můžeme být jisti, že koncert slibuje jedinečný hudební zážitek.

Pondělí 22. září, 20:00 hod. • vinárna U Pěmky

scénický koncert:

The Plastic People of the Universe & Agon Orchestra

- Ladislav Klíma: Jak obešel já polí p t

Výjimečné obnovení hudebního projektu z roku 1979, kdy skupina The Plastic People uvedla na hospodářské usedlosti v Nové Vísce u Chomutova koncert ze skladeb inspirovaných texty českého filosofa a spisovatele Ladislava Klímy. Autorem hudby byl tehdy Mejla Hlavsa, autorem adaptací textů Vratislav Brabeneč. Páteří dnešního koncertu jsou tři nově nastudované a nově aranžované skladby Jak bude po smrti, Slavná Nemesis a Jsem absolutní v le v podání samotných Plastiků a ansámblu soudobé hudby Agon Orchestra. Diváci budou mít tedy výjimečnou příležitost vidět (a slyšet) hrát legendu českého undergroundu společně se špičkovými tělesy soudobé vážné hudby. Navíc nejsou vyloučena další překvapení díky zakomponování divadelních prvků, kostýmů, dialogů a zvláštních scén. Agon Orchestra má velké zkušenosti s podobným propojováním hudebních stylů – jejich společné CD a koncert s Filipem Topolem v roce 2001 uváděný Divadlem Archa a Spolek nosí pro novou hudbu se stalo velkou kulturní událostí. Scénický koncert probíhá v režii Arnošta Goldflama na scéně Milana Riecha, autorem námětu a scénáře je Vratislav Brabeneč, autorem hudebních aranžů Hlavsových skladeb je Michal Nejtek, dirigovat bude Petr Kofro.

Na rok 1978 připadlo stejné výročí narození a padesáté výročí smrti českého filosofa a spisovatele **Ladislava Klímy**. The Plastic People se tohoto krajině nekonformního tvůrce, který jim nutně musel být sympatický a na něhož se už roku 1973 odvolávali instrumentálkou Jak bude po smrti, rozhodli připomenout koncertem; ten se ovšem podařilo realizovat až v říjnu 1979 na hospodářské usedlosti, kterou koupila skupina lidí z okruhu undergroundu. Koncert Jak bude po smrti navazovalo na předcházející Pašije nejen způsoby provedení (jedno vystoupení a „studiová“ nahrávka, tentokrát však nakonec nevydaná), ale i tvůrčí koncepci: Hlavsa složil

Petr Kofro a Vratislav Brabeneč

Neděle 28. září, 20:00 hod. • kino Mír

k Brabencovým adaptacím Klímových textů rozsáhlé skladby (dvě zpívané, jednu instrumentální).

... A být bláznivým tancem a jediným kotrmelcem
nejstrašnějším bláznivcem a bláznivostí a sterilitou
a smradem a ničím - následkem toho
nutno hned zas železnou vážností a nejstřízlivějším rozumem
a sluneční myšlenkou a tvůrčími novými vesměry
ze zaražených, zpívajících květin
a z hnoje květin tvořící
jako její malá dceruška přirozeně
z Ničeho Vše, ze Všeho Nič
Jsem Absolutní V le ...
Ladislav Klíma

Období od května 1978, kdy The Plastic People Of The Universe na Hraděku nahráli své Pašijovské hry velikonoční a Dopis Magorovi, nebylo pro skupinu příliš plodné. V roce 1978 se sice Plastici rozhodli připomenout hned dvojí výročí filosofa a spisovatele Ladislava Klímy, ale příprava se jim protáhla až do podzimu 1979. Mezitím soubor vbec nekoncertoval; už dříve se rozhodl nevracet ke starším písním a vystupovat vždy jen se zcela novým repertoárem. Sestava Plastic People, v období Pašijovských her účastící deset hudebníků, byla pro koncert Jak bude po smrti zredukována na základní pětici. Hlavní roli v přípravě měl Vratislav Brabeneček jako iniciátor celého projektu a autor úprav dvou Klímových textů. Tak krajně nekonformní osobnost, jakou Ladislav Klíma byl, musela Plastikům nutně být sympatická; ostatní skladbu s názvem Jak bude po smrti měl v repertoáru už v létě 1973 (byla instrumentální a s pozdější kompozicí ji spojoval právě jen název). Vratislav Brabeneček velmi efektivně zhuštil novelu Jak bude po smrti, která poprvé (asopisecky) vyšla roku 1920, a pod titulem Jsem Absolutní V le upravil fragmenty Klímova dopisu Miloši Srbovi, datovaného 4. 11. 1917. Skladbu Slavná Nemesis, nazvanou podle obsáhlé Klímovy novely (poprvé vydané roku 1932 ve stejnojmenné sbírce povídek), soubor pojal jako instrumentálku.

Studiové záznamy všech tří skladeb Plastici pořídili v bytě zvukového Lubomíra Nováka v Hradci Králové. Natáčení připravovali opravdu zodpovědně: došli k názoru, že kladnému proniknutí do Klímova světa musejí filosofovi následovat i ve vrážedné spotřebě alkoholu a pít tak intenzivně, až uvidí rumové brouky. Některé členové je prý opravdu viděli, přesto se na pásek nepodařilo dostat patřičně podání. Skupina tedy nahrávku zavrhl. Na tomto albu vychází koncertní verze, vzniklá v červnu 1979 v Nové Vísce.

Hospodářskou usedlost v Nové Vísce (okres Chomutov) koupilo na jaře 1978 dvanáct lidí z okruhu severočeského a západočeského undergroundu. Cílem bylo především získat stálý prostor k pořádání koncertů rockových a folkových hudebníků, kteří v té době neměli šanci vystupovat veřejně. Koncerty se konaly ve stodole a byla jich celá řada: v Nové Vísce často hráli třeba Svatopluk Karásek, Karel Soukup, Dáša Vokatá, Jím Bert, DG 307, došlo i na malý punkový festival. Důležitým se samozřejmě stal objektem silného policejního zájmu a zvláště vystoupení Plastic People

muselo být připravováno nanejvýš konspiračně. Kvůli zmatení policejního dohledu se konalo v pondělí, po skončení víkendové hudební přehlídky.

Koncert uvedl Ivan Martin Jirous citátem z Klímova českého románu: „Jen jedno písmo desiderium mám: abych byla tak velká, nebo svít tak malý, abych mohla její celý posrat hovny! Jsou jen dvě vznešené pravdy: stojí sice za hovno, ale přetrvává lidstvo. První theoretická jest: hovno vím, dvě budu v d t; druhá praktická: vyseru se na všechno, a mně všechno prdel vyliže.“ Hudebníci posedli kolem stolu a za doprovodu zprůrodných dechovkových odřevánek (které předtím natočili u Brabence v Horních Poernicích a teprve je pouští z kazety) hráli karty a pili rum. Teprve potom se chopili nástrojů. Vystoupení Plastiků bylo nejhoněji navštívenou akcí v Nové Vísce (asi 250 lidí), zároveň však patřilo k posledním. V následujícím roce byla usedlost úředně vyvlastněna - s odvodněním, že je deštěžádající pro obranu státu. Stalo se z ní rekreační středisko Lidových milicí. Další vystoupení (Co znamená věstí koně) Plastici odehráli až o sedmáct měsíců později. I když předtím plánovali vydání nahrávky Jak bude po smrti u kanadské firmy Boží Mlýn, Paul Wilson k realizaci desky nenašel dost času ani energie. Nahrávka samozřejmě byla šířená samizdatově na páscích a kazetách. Na kompaktním disku vyšla v roce 1992 (pod názvem Slavná Nemesis jako součást osmičlenné kolekce The Plastic People Of The Universe). Toto vydání je remasterované a vrací se k původnímu názvu.
Jaroslav Riedel, 1998

Ladislav Klíma (1878 - 1928)

český filozof, spisovatel a dramatik. Ve vlastním životopise se představen jako zcela svobodný myslitel, v praxi usilující především o soulad s vlastním filozofickým stanoviskem, které uceleně vyložil v prvotině Svět jako v domě a nic. Noetický „absolutní“ subjektivismus (iluzionismus: „zevní svět je můj duševní stav“) se v něm spojuje s metafyzikou (vliv Á. Schopenhauera a F. Nietzscheho). Úlovkem chápající svou podstatu a skutečnou její svou vliv se stává tvůrce a oprošuje se od závislosti na společnosti, na její nedokonalé morálce a pozdvihuje se na úroveň boha (egodeismus). Současně české společnosti, zrazující svou lepší minulost, vytýkal malost, prostědnost, nedostatek tvůrčího vzletu. Svůj filozofický názor promítal do etických povídek, románů, dramát, úvah, aforismů, dopisů (mnohé vyšlo až po jeho smrti). Například ústřední postava dramatu Utrpení knížete Sternenhocha dospívá a dýchá plných utrpení, výstředností, záchvat šílenství až k morbidnímu konci, v němž si plně uvědomí sebe sama a definitivně překoná vše minulé „normální“. Hrdinu novely Slavná Nemesis vítězí vliv v krajní situaci sice zabijí, avšak smrt ho přivádí k božství, k vlivnosti. Z dalších prací: Traktáty a diktáty, Matěj Pochytivý (s Arnoštem Dvořákem), Vteřina a vlivnost, Filozofické listy, O Solovjevově etice.

THE PLASTIC PEOPLE
OF THE UNIVERSE

Jak bude po smrti

Encyklopedie Diderot

B hem pracovních dn v dob od 16 hodin se na pódiu na Horním nám stí vyst ídá celá plejáda místních i zahrani ních soubor a kapel. Již tradi n p ípravuje celou dramaturgii **Jaroslava Poláková**, editelka Domu dtí a mládeže, která Vám v krátkých medailoncích p íbílí letošní nabídku:

Pond lí 9. zá í, 16:00 hod.

Od roku 1997 existující **Slezská kapela** vedená Patrikem Benkem z ady amatérských soubor viditeln vybo uje. Slezské lidové písní ky v její populární úprav totiž vyšly na dvou discích, s úsp chem se umis ují v televizních hitparádách a roztleskaly poslucha e v mnoha moravských a slezských obcích i mstech. Stejn dob e však hrají i jazzov st ížené skladby.

Úterý 9. zá í, 16:00 hod.

Dechový orchestr Opava byl založen v letech 1954-55. P vodn (do roku 2002) nesl název svého z izovatele - podniku Ostroj. Jeho prvním dirigentem byl Drahomír íman, dnes jej vede Štefan Revaj, který rovn ž pro orchestr skladby aranžuje. Dechový orchestr Opava je schopen hrát všechny hudební žánry od klasiky p es folklór až po hudbu tane ní.

St eda 10. za í, 16:00 hod.

Cimbálová muzika **Opavští hudci** byla založena roku 1983 jako doprovodná sestava pro folklórní soubor Vrtek. V pr b hu své existence soubor spolupracoval i s Bejatkami ze Štítiny a Olšinou z Orlové. Spolupracuje i s „krnovskou chasou“ na tradi ním vinobraní a pochování basy. Opavští hudci s primášem Romanem Kubalou mají za sebou vystoupení na mnoha národních i mezinárodních festivalech.

tvrtek 11. zá í

Polský **Dechový orchestr Wilamowice** má za sebou velmi dlouhou a úsp šnou tradici. Nese jméno obce, která se skládá z p tí ástí, p í emž každá je schopna postavit svou samostatnou hudbu a navíc podle vzoru jiných soubor vznikla zde v posledních letech také skupina mažorettek. Jak je dnes dobrým zvykem, hraje orchestr i jazz, swing a klasickou hudbu. V Opav tento soubor vystupuje díky kontakt m s Dechovým orchestrem mladých v Dolním Benešov .

Pátek 12. zá í, 16:00 hod.

Ma arský folklórní soubor **Pántlika** z Czorne vznikl v roce 1984 a je rozd len podle v ku do tí skupin. Soubor, který se v nuje t em velkým tane ním oblastem (Podunají, Panonie a Transylvánie) a pro každou používá jiný kroj, se zú astnil mnoha p ehlídek a festival nejen v Ma arsku, ale v mnoha zemích Evropy. V Opav uvidíme nej-starší skupinu.

Pond lí 15. zá í, 16:00 hod.

Malý dechový orchestr Pavla Hanslíka by založen v roce 1992. Skládá se jak z profesionálních hudebníků, tak amatérů. Jedná se o t lesu, které je velice variabilní po tem len í repertoárem, což dokazuje ší e aktivit - hraje jako žes ový kvintet (v žní hudbu), zajiš uje hudební doprovod p í tane ních kurzech, ale také jako klasická dechovka a ve spolupráci s mažoretkami z Bohumína.

Úterý 16. zá í, 16:00 hod.

Velkou líhni cimbálových muzik se díky Št pánu Kotkovi stala Základní um lecká škola Václava Kálíka, kde dnes p sobí tí soubory. **Chlapeckou cimbálovou muziku**, která se v nuje nejen slezskému, ale také valašskému, slováckému a slovenskému folklóru, v sou asnosti vede Roman Kubala. Soubor **Úsm** v vznikl v roce 1978 a „pat í“ Domu dtí a mládeže. D tí vystupují v rekonstruovaných krojích z okolí Opavy. Za dobu svého trvání se p edstavil soubor na r zných festivalech doma i v zahrani í.

St eda 17. zá í, 16:00 hod.

Soubor písní a tanc **Strzecha** z polské Ratibo e vznikl již roku 1954 a od po átku je spojen s Kulturním domem téhož jména. Nyní soust e uje na osmdesát len od p tí do p tadvaceti let pod vedením Doroty Klimek. K tane ní m pat í i muzika, kterou vede Henryk Malon. V repertoáru souboru jsou tance Horního Slezska, z okolí Krakova, Beskyd, ale také ma arský ardáš.

tvrtek 18. zá í, 16:00 hod.

ecký lidový soubor p í Domu dtí a mládeže Mé a v Krnov vznikl v roce 1996. Jeho leny je osmadvacet tane níků rozd lených podle v ku do tí skupin. Na Horním nám stí v Opav soubor p edvede tance z oblastí Trákie, Makedonie, Thessalie, ostrovní Malé Asie a Kerkiry.

Pátek 19. zá í, 16:00 hod.

Tamburašský soubor Bra p sobí p í M stském kulturním st edisku Studénka. Je v sou asnosti jediným souborem tohoto druhu v republice a jako jediný v Evrop vystupuje pouze s originálními tamburašskými nástroji. Také proto pravideln zajíždí na r zné festivaly a dokumentoval své um ní na ad nahrávek i kompaktním disku. Soubor Bra byl založen již v roce 1913 studéneckým rodákem **Rudolfem Langerem**, který se vrátil z vojenské služby v Bosn a Hercegovin. Sou asný dirigent **Miloslav Grohmann** se vedle p tadvaceti dosp lým len m v nuje rovn ž deseti lennému d tskému souboru.

Tamburašský soubor Bra

Ned le 21. zá í, 10:00 hod.

Protože poslední z doprovodných programů festivalu bude natá ena dokumentární televizní film, uskute ní se již od 10 hodin. Záv re ným vystupujícím souborem bude místním poslucha m dob e známý **Dechový orchestr opavské Základní um lecké školy Václava Kálíka** s diri-

program:

ÚTERÝ 2. září

17:00, v ž Hláška fanfáry k zahájení festivalu
17:00, minoritský klášter vernisáž: opavská výtvarná Skupina X

STŘEDA 3. září

17:00, Městské divadlo kultury P. Bezru e expozice: Joy Adamsonová
- Dlouhé safari z Opavy do Keni

ČTVRTEK 4. září

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Left Luggage
aneb Kufry pana Silberschmidta (Nizozemsko)
19:00, Slezské zemské muzeum koncert: Amicizia/Pátelství
Quelli delle 21.18' (Itálie) a Komorní pěvecký sbor Slezské univerzity

PÁTEK 5. září

17:00, chrám Svatého Ducha koncert - bohoslužba:
Bob Chilcott - Peace Mass

SOBOTA 6. září

16:00, minoritský klášter koncert dětských sborů:
Can you hear me? - Bob Chilcott (Velká Británie)

NEDĚLE 7. září

19:00, Loutkové divadlo představení: Potopa sv. ta
(V. K. Klípcera) - divadlo Epina

PONDĚLÍ 8. září

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Božská komedie (Portugalsko)

ÚTERÝ 9. září

17:00, Divadlo umění expozice: Opava - msto umění a kultury 1989-2003
a k est publikace Cesta za umím souasně Opavy
20:00, vinárna U P emka jazzrockový večer: erveným vrchem,
Quattro formaggi

STŘEDA 10. září

9:00, Slezská univerzita literární v dná konference:
Homo ludens v české a slovenské literatu e
17:00, galerie U Jakoba vernisáž: Pozdrav ze zem fantazie,
Kamila Štanclová - malba, Dušan Kállay - grafika (Slovensko)

ČTVRTEK 11. září

9:00, Slezská univerzita literární v dná konference:
Homo ludens v české a slovenské literatu e
17:00, Památník P. Bezru e vernisáž: Rostoka 55/Typografika 30. (Slovensko)
17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Cool & Crazy (Norsko)

PÁTEK 12. září

17:00, minoritský klášter vernisáž dětských prací: Krá íme do Evropy
19:00, Slezské divadlo koncert: Procházka Evropou s Janákovou
filharmonií Ostrava (F. Liszt, M. Castelnuovo-Tedesco, P. I. ajkovskij)
solisté: Michal Bárta (klavír), Ond ej Gillig (kytara), diriguje Tomáš Netopil

SOBOTA 13. září

14:00, Městské sady p ehlídka rockových skupin:
Alt rock III - Sedum, Iluze, Germ, Jeelz, Na dno, Autopilot,
Sonyk Bel, erveným vrchem, Pe í a Crazeee (N mecko)
19:00, Loutkové divadlo představení: Ženitha (N. V. Gogol),
divadelní soubor G. F. Belopotockého (Slovensko)

NEDĚLE 14. září

15:00, Slezské divadlo premiéra: Zlatovláska (J. Kainar, P. Helebrand),
soubor inohry Slezského divadla v Opavě
17:00, minoritský klášter literární po ad Pam í: Fran Sm ja
- Na co jsem nezapomínal (E. K enek)
19:30, konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie varhanní koncert: Romantické
návraty Wacława Gólonky (Polsko) - J. Brahms,
F. Mendelssohn - Bartholdy, J. Suk, F. Liszt

PONDĚLÍ 15. září

15:00, Městský hbitov Vzpomínka na Petra Bezru e,
Karel V ítek, komorní sbor Sarabanda
17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: V nost a den (ecko)
19:30, minoritský klášter koncert: Putování hudební krajinou ecka,
Sophia Mavrogenidou (flétna), Aris Chatzystavru (kytara),
Janis Ikonomu (zp v, ecké lidové nástroje)

ÚTERÝ 16. září

17:00, galerie ZUŠ, Solná vernisáž: Bienále d tské grafiky Toru 2002
19:00, Loutkové divadlo představení: Ve írek DNOmedár,
divadelní soubor DNO Hradec Králové

STŘEDA 17. září

program:

TVRTEK 18. září

19:00, minoritský klášter koncert: Cesta na sever Mikaela Ericssona (violoncello, Švédsko) a Milana Langra (klavír) - E. von Koch, J. Sibelius, E. Grieg

TVRTEK 18. září

po celý den, tra Opava-Chuchelná projekt: Divadlo na trati aneb Za Chuchelnou Evropa..., Divadlo T. E. J. P. Jihlava

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Erasmus a spol. (Francie, Španělsko)

18:00, Slezské zemské muzeum literární po ad: 100 let od narození spisovatele A. C. Nora

20.00, Loutkové divadlo koncert: Jiří Děpold - Musíme vidět dál (tvorba francouzského šansoniéra Jacquese Brela v podání známého písničkáře)

PÁTEK 19. září

po celý den, tra Opava-Chuchelná projekt: Divadlo na trati aneb Za Chuchelnou Evropa..., Divadlo T. E. J. P. Jihlava

15:30, obec Hlavnice oslavy: 100 let od narození spisovatele A. C. Nora

19:00, minoritský klášter p večný recitál: Olga Procházková - laureátka Ceny Petra Bezruče 2003

SOBOTA 20. září

po celý den, tra Opava-Chuchelná projekt: Divadlo na trati aneb Za Chuchelnou Evropa..., Divadlo T. E. J. P. Jihlava

14:00, Kulturní dům Hlavnice vyhlášení výsledků literární soutěže Hlavnice A. C. Nora

19:00, Slezské divadlo představení: Rychlé šípy (J. Foglar, R. Bellan), Slovácké divadlo Uherské Hradiště

NEDĚLE 21. září

10:00, 15:00, Loutkové divadlo představení: ernošská pohádka, divadlo DRAK Hradec Králové

17:00, minoritský klášter projekt PROVINCIE - PRAMEN SLOVA: Skořicové krámy (B. Schulz), Divadlo Tetraedr (Polsko)

18:30, minoritský klášter setkání básníků: Jacek Morda, Marek Rapnicki (Polsko)

19:30, minoritský klášter literární hudební po ad: Odtud - potud podle J. Mordy, hraje Grupa bez nazwy (Polsko), Jerzy Dębina

PONDĚLÍ 22. září

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Andělín popel (Irsko)

TVRTEK 25. září

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Hry prachu (host režisér Martin Marek)

20:00, vinárna U Pěemky jazzový koncert: Jaromír Honzák Quartet

NEDĚLE 28. září

20.00, kino Mír scénický koncert: The Plastic People of the Universe & Agon Orchestra - Ladislav Klíma: Až obešel já polípek

PONDĚLÍ 29. září

17:00, kino Elektra Evropa ve filmu: Psí dny (Rakousko, SRN)

ÚTERÝ 30. září

17:00, minoritský klášter vernisáž fotografií: Zdeněk Stuchlík - Hledání souvislostí

17:00, v Žitná fanfáry k ukončení festivalu

Doprovodné programy:

8. - 12. 9., 16:00 Horní náměstí - Slezská kapela, Dechový orchestr Opava, Opavští hudeci, Dechový orchestr Wilamowice (Polsko), folklorní soubor Pántlika (Maarsko)

15. - 19. 9., 16:00 Horní náměstí - Malý dechový orchestr P. Hanslíka, Chlapecká cimbálová muzika ZUŠ V. Kálíka, Úsmívka, soubor Strzecha (Polsko), český národopisný soubor Krnov, soubor tamburáš Bra (Studénka)

21. 9., 10:00 Horní náměstí - Dechový orchestr ZUŠ V. Kálíka

Poádá: Statutární m sto Opava

Ve spolupráci se Slezskou univerzitou, Slezským divadlem, Slezským zemským muzeem, Domem um ní, Goethe-Institut Praha, British Council, nadací Eurotopia, Ratibo ským centrem kultury, Domem kultury Liptovský Mikuláš, Um leckou agenturou Karla Kostery, Agenturou Epina, agenturou A. production Martna Źižlavského, Sdružením Hlavnice A. C. Nora, Jazzovým klubem p i Matici slezské, Univerzitním klubem- ajovnou Bludný kámen, Galerii U Jakoba, Opavským filmovým klubem, Domem d tí a mládeže, Základní um leckou školou Václava Kálíka Opava, Základní um leckou školou Opava - výtvarný obor, Základní um leckou školou Háj ve Slezsku, Základní školou Ilji Hurníka, Emanuelem Kemkem, Dušanem Urbaníkem a dalšími

Mediální partne i: Moravskoslezský Deník, Region, Rádio as

P ípravný výbor festivalu Bezru ova Opava:

Mgr. Zuzana Bornová, Mgr. Miroslava Halámková, Mgr. Petr Hanousek, Alena Chudárková, MVDr. Martin Klimeš, Ing. Vlastimil Ko vara, Karel Kostera, Ing. Ji í Pechá ek, PhDr. Vladimír Pfeffer, Jaroslava Poláková, Mgr. Petr Rotrekl, Ivana Sýkorová, Vlastimil Šemora, Doc. PhDr. Ji í Urbanec CSc.

Programový tisk 46. Bezru ovy Opavy

vydalo Statutární m sto Opava v zá í 2003

dramaturgie festivalu Mgr. Petr Rotrekl

redakce Mgr. Petr Hanousek

titulní strana Vladislav Rostoka

Grafická úprava Martin Feikus

Tisk Retis

Neprodejné, náklad 2500 kus

Informace o festivalu 553 826 723 nebo mobil 604 229 363

nebo www.opava-city.cz

P edprodej vstupenek: Sluna (553 712 319)

nebo Slezské divadlo (553 623 144)

po adatel:

STATUTÁRNÍ
MĚSTO

OPAVA

mediální partneři:

moravskoslezský
DENÍK

Region

